

Glasilo občine Lukovica **Rokovnjač**

November 2005, letnik 7, številka 10

Tihi jesenski čas

Čas hvaležnosti

December je pregovorno vesel mesec, mesec praznovanj in različnih obdarovanj. Čaka nas hitenje z ene "novoletne" zabave na drugo, ena je pomembnejša kot druga. Službena novoletna zabava, tista, na katero nas povabijo poslovni partnerji, pa zabava društva, v katerem sodelujemo, skratka, takim in drugačnim praznovanjem ni ne konca ne kraja. Dokler se "veseli" december ne konča. Potem se zgodi, da smo na koncu meseca že povsem izčrpani in naveličani ter komaj čakamo tistih nekaj prostih dni, da imamo čas zase in za svoje bližnje.

Kljub vsemu mislim, da je prav, da se srečujemo in da se skupaj poveselimo, če že vse leto hitimo in delamo. Na tak način izkažemo spoštovanje do vseh, s katerimi delamo. Ta čas lahko vzamemo tudi kot neko obdobje v letu, ko se na nek način zahvalimo ljudem, ki so sodelovali z nami, ki so nam pomagali, ki so bili tukaj, ko smo jih potrebovali - zasebno in službeno ali pa kar oboje. S prijazno besedo in skromnim darilom tako lahko ljudem izrazimo hvaležnost, da so bili z nami skozi leto. Zaradi kopice vsakodnevnih obveznosti se nam včasih stvari, ljudje in njihova dejanja zdijo samoumevni. Res je, da smo vsi nadomestljivi, res pa je tudi, da včasih pomen in vrednost kakšnega človeka spoznamo šele, ko ga ni več v naši bližini. Zavedajmo se njihove vrednosti in pomembnosti vsak dan in če ne drugače, se jim zahvalimo vsaj enkrat na leto.

Ob tej priložnosti bi rada omenila tudi zelo lepo praznovanje na zahvalno nedeljo v župnijski cerkvi na Brdu, kjer so se zbrali zakonci, ki so skupaj 10, 25, 30, 40 ali 50 let. Ganljivo in lepo je videti toliko zakoncev, ki so skupaj preživeli neko obdobje. Vsak od njih ima svojo življenjsko zgodbo in izkušnje, svoje lepe in slabe trenutke v skupnem življenju, pa vendar so vsi, ki so bili zbrani pri sveti maši, lahko svetel zgled in upanje, da se z ljubeznijo lahko zgradi marsikaj dobrega. Zakonci so tako imeli pri sveti maši tudi priložnost, da se zahvalijo drug drugemu in drug za drugega. In da ne pozabim - hvala vsem, ki kakor koli sodelujete z Rokovnjačem. Vsi vaši prispevki v različnih oblikah (od člankov do velikih in majhnih dejanj) pripomorejo k temu, da Rokovnjač vsak mesec prihaja v gospodinjstva v občini.

Urednica

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača, ki izide 22. decembra, je 8. december.

Vse člane

Moto kluba ROKOVNJAČI
vabimo na občni zbor

v sredo, 7. decembra 2005, ob 20. uri
v gostilni Furman v Lukovici.

www.mkrokovnjaci.com

OBVESTILO

Vse lastnike psov prosimo, da pse vodijo na sprehod kontrolirano, to pomeni, da imajo pse privezane na vrvice, kot je to predpisano. Razlog za to je, da spuščeni psi lahko ogrožajo varnost ljudi, prav tako pa lahko preganjajo divjad v naravi.

Omenjeno opozorilo pišemo zaradi večjega števila pritožb krajanov, ki to vsakodnevno doživljajo in se obračajo na nas lovce. Problem nastane, če se spuščeni pes začne približevati otroku (ali pa odraslemu), saj le-ta ne ve, kaj bo pes storil. Otrok je v takšni situaciji močno prestrašen, ker ne ve, kaj storiti in kako reagirati. To pa utegne povzročiti tudi večje čustvene pretrese oz. šok, kar ima lahko na otroka tudi dolgotrajne posledice. Večkrat pa se je tudi že zgodilo, da so psi preganjali divjad in jo celo napadli, ranili ali umorili.

To opozorilo je dobronamerno, saj je želja nas vseh, da si v prostoru, v katerem živimo, prizadevamo za red.

Lojci LD Lukovica

OBVESTILO

Približuje se čas zimskega obdobja, na katerega moramo biti vsi udeleženci v cestnem prometu, predvsem pa vozniki, ustrezno pripravljene, saj je s posebnim predpisom določeno, da je od 15. novembra do 15. marca obvezna zimska oprema vozil.

Občina je dolžna, da v zimskem obdobju vzdržuje kategorizirane ceste, po katerih poteka lokalni promet. Pri pluzenju, predvsem ob večjih količinah zapadlega snega, se večkrat srečamo s težavo, kam ta sneg odriniti, da ne bo v napoto oziroma, da se ne poškoduje lastnina občanov. Kljub želji in trudu oračev, da se škoda ne bi povzročila, se včasih to zgodi, zato se že vnaprej opravičujemo za težave, ki nastajajo ob izvajanju zimske službe in prosimo za razumevanje. Tudi pluzenja snega in posipanja cestišč ni vedno mogoče izvajati ob vsakem času, ker bi za to potrebovali več opreme in več denarja, zato nam tudi zakon omogoča, da se ceste pluzijo prioritarno, kar pa pomeni, da ne morejo priti vse ceste na vrsto istočasno. Najprej izvajamo zimsko službo po cestah, ki so višje kategorije, to so lokalne ceste in pa ceste, po katerih poteka šolski ali avtobusni promet, takoj zatem pa pridejo na vrsto ostale kategorije cest.

V tistem vmesnem času, ko cesta ni spluzena ali posuta, pa je potrebno prilagoditi hitrost in način vožnje zimskim razmeram ter zagotoviti ustrezno zimsko opremo vozila.

Občinska uprava

ŽUPNIJSKA KARITAS BRDO IN ZLATO POLJE **VABI NA MIKLAVŽEV VEČER VSE OTROKE OD 1. LETA STAROSTI DO VKLIJUČNO 1. IN 2. RAZREDA DEVETLETKE (VSI OTROCI IZ KS LUKOVICA, KS PREVOJE, KS RAFOLČE IN KS ZLATO POLJE.)**

SVETI MIKLAVŽ VAS BO OBISKAL V
NEDELJO, 4. 12. 2005 - NAPREJ V
KULTURNEM DOMU ANTONA MARTINA
SLOMŠKA V ŠENTVIDU OB 15. URI IN
NATO V KULTURNEM DOMU JANKA
KERSNIKA V LUKOVICI OB 17. URI.

SVETI MIKLAVŽ VE, DA STE BILI MALO
POREDNI IN VELIKO PRIDNI, ZATO VAS BO
OBDARIL S SKROMNIMI DARILI.

KOMAJ ČAKA, DA VAS VIDI, DRAGI
OTROCI, ZATO
PRISRČNO VABLJENI!

KGZS - Zavod Ljubljana
Kmetijska svetovalna služba
Lukovica 43
e-pošta: kss.lukovica@lj.kgzs.si
tel.: 01/72-35-116

- Rok za oddajo **"Zahtevkov za posebno in klavno premijo ter dodatno plačilo"** bo:
- od 1. do 15. 12. 2005 za zakol od 1. 9. do 30. 11. 2005,
- od 15. do 28. 2. 2006 za zakol od 1.12. do 31. 12. 2005.

Obrazce dobite v KSS. Če ste živali oddali v zakol preko Zadruga, pa vam obrazec na ARSKTRP pošljejo oni.

V primeru prodaje živali v zakol v drugo državo članico EU se zahtevke za klavno premijo vložijo ločeno od zahtevkov za domači zakol, in sicer v roku šestih mesecev po zakolu, vendar ne kasneje kot do 28. 2. 2006. V tem primeru je potrebno priložiti potrdilo klavnice, iz katerega so razvidni ime firme, sedež in identifikacijska številka ter datum zakola.

- **PREDAVANJA** za vse, ki izvajate enega od ukrepov Slovenskega Kmetijskega Okoljskega Programa (SKOP), bodo v torek, 13. 12. 2005, ob 10. uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici. Vsebina predavanj:
  - Načrtovanje kolobarja (Irena Bantan, uni. dipl. ing. agr.),
  - Predstavitev rastlin za ozelenitev njivskih površin (Irena Bantan, uni. dipl. ing. agr.),
  - Predstavitev in tehnologije pridelave slovenskih avtohtonih sort poljščin in zelenjave (Ana Ogorelec, uni. dipl. ing. agr.).
- Vabljeni tudi vsi ostali, ki vas zanima vsebina predavanj. **Vsi, ki boste vpisali na listo prisotnosti tudi številko KMG-MID, boste naknadno dobili potrdila o udeležbi, ki se upoštevajo tudi že za leto 2006!**

Pavla Pirnat, kmetijska svetovalka

PRILOŽNOSTI

OBRT IN GOSPODARSTVO

Dilemo, ki največkrat nastopa v pogovorih med menoj in občani in s katero se srečujem pri vsakdanjem delu, lahko strnem v en stavek, ki skriva vprašanje, odgovor in tudi vso smiselnost našega početja. To je: Brez nič ni nič! Ne moremo živeti kvalitetnega in udobnega življenja, ne da bi za to kaj storili ali nas to ne bi česa stalo. Ko ste nekateri občani s položnicami iz Domžal in Trzina dokazovali, da sta naša voda in čiščenje odpadnih voda drago, sem se z vami

popolnoma strinjal in se še vedno. Na srečanjih smo ugotovili, da je potrebno nekaj storiti. Res se je treba pri teh primerjavah položnic nečesa močno zavedati, kar bi najraje kar prezrli. To pa je vzrok, zakaj so v sosednjih občinah te dobrine cenejše. Občina Trzin ima na svojem ozemlju skoraj 700 podjetij, ki plačujejo stroške komunale po višji "industrijski" ceni. To pa prinese prebivalcem seveda nižje bivalne stroške. Za primer: naša čistilna naprava v Vrbi, ki sedaj že zelo dobro obratuje, ima kapaciteto več kot 4000 enot. Pri tem se šteje ena enota je enako en prebivalec za gospodinjstvo, pri obrti in industriji se enote računajo drugače in po drugi ceni, skupna kapaciteta pa v istih enotah. Tako ima občina Mengeš 174000 računskih enot porabe na čistilni napravi Domžale, medtem ko ima prebivalcev okoli 7600. Razliko ji v večini prinese nekaj obrti, predvsem pa tovarna Lek. Le ta pa po dogovorih krije stroške tudi v občini Domžale. Nauk tega je, da lahko sicer sami plačujemo polne stroške ali pa damo možnost tudi premišljenemu razvoju storitev in obrti, kar nam bo prineslo boljše možnosti za življenje v občini in seveda nižje bivalne stroške. Pa bi bilo vse v redu, ko bi rekli "Ne maramo nobene obrti in obrtnih con in smo pripravljeni za to plačevati tudi visoke stroške, dvakrat, če je treba". Tudi jaz bi se strinjal, tako si želimo. Ko se pa nekateri isti pritožujejo hkrati nad stroški in nad razvojem. Ti bi radi vse kar iz nič, ob tem pa se enačba ne izide. Poglejmo spet v sosedstvo, kako se vsi prizadevajo za napredek in govorimo, kako rasteta obrt in razvoj v Šenčurju, pa v Komendi, pa celo v Mengšu in na Vranskem. Medtem ko naj bi bila Lukovica, kljub eni najboljših leg ob avtocesti v Sloveniji, na razvojni stopnji kake romunske občine, mi bi pa živeli kot v Švici. Potem ne smemo objokovati nekdanje občine, ker se nam prav gotovo ne bi tako lepo godilo, kot si zamišljamo. Če se ne motim, je bilo na našem ozemlju že nekdanj začrtano smetišče in bi to lahko tudi postali. To je še v prejšnjem mandatu zagovarjala tudi ena od naših strank, ki zdaj izpoveduje ekološko zavest in je proti razvoju obrti na našem teritoriju. Ne, ne dirjamo brezglavo. Tudi mene je strah, toda izmikanje ni več mogoče. Vsaka stvar mora biti premišljena. Vem, da je doživeti tako spremembo v svoji okolici lahko tudi zelo težko, toda strokovne rešitve vsebujejo najprej zahtevo: ČUVAJTE OKOLJE IN LJUDI! Med možnostmi, ki bi lahko pognale v Prevojskih gmajnah je Logistični center trgovske družbe Hofer še najprijaznejša stvar, ki se je lahko zgodila. S preko 200 zaposlenimi, od delavcev do soferjev in visokokvalificiranih vodilnih delavcev, bodo s tako dejavnostjo Prevoje pri Šentvidu postale pojem v Sloveniji. Tu bo sedež enega največjih trgovcev v Sloveniji in hkrati podružnica ene največjih (Aldi) trgovskih mrež na svetu. Novi sosedje si po izjavah želijo sodelovanja z občino Lukovica, predvsem pa s Prevojami, kjer bo že čez leto največ zaposlenih v naši občini. Vso infrastrukturo, ki jo potrebujejo, bodo zgradili sami. Z navezavo na naše vode in čistilno napravo v Vrbi pa se bodo stroški za vse zdajšnje uporabnike seveda znižali. Ob tem tudi želimo, da bi v tej družbi zaposlili čim več naših občanov in tako dali možnost zaslužka vsem nezaposlenim in pa tudi mladim, ki končujejo študij, in bi se tako lahko preizkusili v domačem okolju. Vesel sem, da je Ministrstvo za okolje in prostor prav na tem primeru prvič preizkusilo novo zakonodajo, ki narekuje, da ministrstvo samo z vsemi strokovnimi službami pripravi presojo vplivov na okolje, kar je že tudi storjeno. Tako je s podpisom ministra in s pogoji naravovarstvenikov in s spoštovanjem pogojev, ki jih upošteva investitor, stvar dozorela. Še v letošnjem letu se bo verjetno pričelo s prvimi gradbenimi deli, v letu 2007 pa bo projekt končan.

CONA V LUKOVICI

S pripravljanimi deli je pričel tudi prvi investitor v obrtni coni v Lukovici. Takim odločitvam gre vsa podpora! Prepričan sem, da bodo ti posegi in projekti v prihodnje krajem naše občine ne samo dajali možnost dela in

preživetja posameznikom, saj z njimi prihaja gotovost in lažje delo tudi za vse, ki bodo nasledili svetnike in tudi župana v Lukovici. Brez obrti in podjetništva verjetno ne bo prave prihodnosti. To ni noben "lukovski izum", ampak je usmeritev vseh, ne le lokalnih, ampak državnih gospodarstev. Pri pripravi takih območij pa prav gotovo igrajo vodilno vlogo lastniki zemljišč, ki omogočijo izgradnjo takih kompleksov tako v prevojskem, kot tudi v lukoviškem primeru je tako. Vse se lahko začne, ko izkaže interes lastnik zemljišča, ko oceni možnosti za prodajo. Če je to zemljišče zazidljivo, se pričnejo postopki, ki vodijo k cilju.

NOVI RAZPISI

V prihodnjem letu bomo v skladu s področno zakonodajo tudi na področju kmetijskih subvencij in celo prispevke za novorojence, kakor tudi večino izdatkov, ki niso razdeljeni že z zakonskimi regulativi uvedli razpise, kot je to že storjeno na področju kulture, športa in ostalih društev. To naprimer pomeni, da bo kmet plačal polno ceno osemenitve krave, v skladu z razpisom, ki bo objavljen v javnem glasilu, pa bo lahko enkrat ali dvakrat z računi dokazal svoje vlaganje in na podlagi dokazil prejel celotni znesek subvencije, pri čemer bo seveda tako tu kot na vseh drugih podobnih omenjenih primerih kot vlagatelj moral računati na zavezanost k odvajanju dohodnine v skladu z zakonom. Torej vsi prispevki občine gredo v dohodnino. Vsakdo pa se bo sam odločil, ali bo za sredstva kandidiral ali ne. V tem smislu bo pripravljen tudi proračun za prihodnje leto, seveda pa se bo proračunske porabnike na to še posebej opozorilo.

VRTEC IN ŠOLA

Najhitrejša in cenovno najugodnejša se je pokazala možnost vzpostavitve oddelka vrtca v prostorih osnovne šole v Krašnji. Idejne projekta sem najprej pokazal svetu KS Krašnja, ki je bil nad idejo navdušen in pa gospe ravnateljici. Vesel sem bil, ko je bil s predlogom seznanjen tudi Občinski svet in se ne samo strinjal, ampak celo predlagal, naj se k projektu pristopi čim prej. Kdo bi v času gradnje vrtca na Prevojah lahko mislil na tako zanimanje za vpis. Danes pa je potrebno kljub vedno višjim stroškom in temu, da sem celo sam večkrat izjavil, da se v tem mandatu ne bo gradilo vrtca, se prav danes to dogaja. Pri tem ne smemo pozabiti, da je prioriteta izgradnja šole v Blagovici. Vendar sem razveljavil razpis za izdelavo projekta za gradbeno dovoljenje, ker so bile po mojem mnenju cene za izdelavo le-tega previsoke. Za ponovljeni razpis upam, da bo prinesel zmernejše cene in dobrega projektanta. V ta namen se že v dogovoru z Agencijo Republike Slovenije za okolje urejuje potok Zlatenščice in čakamo na začetek izgradnje novega mostu pri šoli, kar bo omogočilo tudi gradnjo šole. Prizadevanja občinske uprave je najbolj oteževalo pridobivanje vseh potrebnih soglasij za gradnjo mostu. Včasih sem dobil občutek, kot da bi želeli postaviti hidroelektrarno in ne mosta. Kupili smo že tudi zemljišče za prestavitvev mostu in ceste, tako imenovani "Bzelov" mlin, pri čemer smo morali kupiti celotno parcelo.

V tem zadnjem času se je dogajalo še mnogo tega, nekaj se da prebrati tudi v časopisu.

DIREKTOR PIRNAT

Svojo službo direktorja Občinske uprave Občine Lukovica je končal naš prvi direktor g. Vinko Pirnat - Cene. Sodelovati z njim je bilo prijetno in častno. Skupaj sva si delila pisarno prva štiri leta po nastanku občine. Občudoval sem ga, kako je z zanosom prijel za vsako delo in včasih začel svoj dan na občini že ob petih zjutraj in odšel domov pozno ponoči. Skrbel je za potek vsega dela in spremljal razvoj občine od začetka do danes. Čeprav je vedno ostajal v ozadju, se imamo prav njemu zahvaliti za mnoge uspehe, na katere smo v občini lahko ponosni. Prav gotovo je vsemu vtisnil svoj pečat. V vseh teh letih sva postala prijatelja in se mu kot sodelavec najiskrenejše zahvaljujem za vso pomoč in podporo, ki sem je bil osebno vedno deležen. Upam in želim, da bi mu nov podvig uspel in da bi bil zadovoljen v podjetniških vodah. Pri tem ne gre prezreti, da je tudi z obrtjo začel v naši občini in s tem pokazal velik pogum in zanos, ki ga lahko le spoštujemo. Hvala, Cene, v svojem in v imenu uprave vseh dosedanjih mandatov sveta ter mojega predhodnika. Pred vsem pa ti hvala v imenu vseh prebivalcev občine Lukovica, ki si jim posvetil več kot desetletje svojih najlepših in najbolj ustvarjalnih let.

PROSTORSKA KONFERENCA O PROSTORSKEM REDU OBČINE LUKOVICA

Novi Zakon o urejanju prostora ukinja Prostorski plan Slovenije ter uvaja Strategijo prostorskega razvoja in Prostorski red Slovenije. Po uveljavitvi slednjih dveh, ki jih je Vlada Republike Slovenije sprejela v letu 2004, lahko občine začnejo s pripravo strategije prostorskega razvoja občine in prostorskega reda občine, ki ju morajo sprejeti najkasneje do 20. 7.2007. Občina Lukovica je tako s prostorsko konferenco 8. novembra v kulturnem domu v Lukovici začela aktivnosti za usklajevanje prostorskih aktov z novo zakonodajo in s pomočjo javnega razpisa izbranim zunanjim izdelovalcem podjetjem Regijska razvojna družba, d. o. o. iz Domžal predstavila program priprave Prostorskega reda Občine Lukovica kot temeljnega izvedbenega prostorskega akta občine. V tej fazi gre predvsem za smernice razvoja prostorske ureditve in nove strateške usmeritve prostorskega razvoja občine Lukovica, kot so:

spremenjen strateški položaj zaradi izgradnje avtoceste, pojav novih poselitvenih teženj, spremenjene interese lastnikov glede na nove davčne zahteve ter pospeševanje razvoja posameznih dejavnosti in zagotavljanje vzdržnega prostorskega razvoja. Priprava občinskega prostorskega reda je potrebna predvsem zaradi uskladitve občinskih prostorskih aktov s prostorskimi akti Republike Slovenije. Njen namen je v skladu s Strategijo prostorskega razvoja Občine Lukovica ter ob upoštevanju pravil iz Prostorskega reda Slovenije določiti: območja namenske rabe prostora, pogoje in merila za urejanje prostora; členitev območja občine na prostorske in funkcionalne enote, za katere bodo izdelani prostorski akti; merila in pogoje za varovanje prostora; ukrepe za izvajanje prostorskega reda. Prostorski red občine je tudi podlaga za pripravo občinskih lokacijskih načrtov ter lokacijskih pogojev za pripravo

projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja za posege na območjih, ki se ne urejajo z lokacijskimi načrti. Tokratna prostorska konferenca je bila tako namenjena predvsem strokovni javnosti oz. nosilcem urejanja prostora (ministrstva in njihovi organi v sestavi), ki bodo po sprejetju programa priprave s strani občine predvidoma januarja ali februarja prihodnje leto pripravili smernice in strokovne podlage za pripravo Prostorskega reda občine Lukovica. Do dokončnega sprejetja tega akta na seji občinskega sveta predvidoma v juliju 2007 bodo sledila: javna razgrnitev in javna obravnava v poletnih mesecih 2006, županova stališča do pripomb in predlogov v septembru 2006 ter izdelava dopolnjenega predloga prostorskega reda občine in pridobitev mnenj ministrstev k dopolnjenim predlogom v januarju 2007.

✉ Leon Andrejka

UREDITVENI NAČRTI IN PROJEKTI V OBČINI

V ponedeljek, 14. novembra, je bil v prostorih Čebelarstva centra v Lukovici Informativni sestanek o aktivnostih na področju prostorskega načrtovanja in izvajanja nekaterih investicij na območju občine Lukovica. Na ta sestanek so bili poleg občinskih svetnikov povabljeni tudi predstavniki krajevnih skupnosti oziroma društev, ki jih načrtovanje prizadeva. Dnevni red je obsegal dve osrednji točki, in sicer Predstavitev izvedbenega dela lokacijskega načrta območja sanacij kamnoloma Lukovica in Predstavitev izvedbenega dela lokacijskih

načrtov PŠ4 Šentvid pri Lukovici, UN območja L1 Lukovica center, ureditve v naselju Krašnja. V uvodnem delu je po pozdravu župan Matej Kotnik predstavil namen sestanka, ki je bil predstaviti aktivno pot do sanacije kamnoloma v Lukovici (ta naj bi po predvidevanjih do končne ozelenitve trajala najmanj deset let), ki je v večinski lasti Strabaga, d. o. o. Predstavniki podjetja, g. Oberwinkler, je predstavil načrt nadaljnega izkoriščanja kamnoloma, ki bi nadomestil izpad dohodka po zaključeni gradnji avtoceste. Želja je v kamnolom namestiti manjšo asfaltno bazo, ki temelji na zaprtem sistemu, kar pomeni, da onesnaževanja praktično ni, kot je delovanje take baze predstavil g. Slaviček. Prisotni so predstavnikom Strabaga zastavili kar nekaj vprašanj, ki so se nanašala na hrup, onesnaževanje okolja, dolžino dnevne proizvodnje, pa tudi o obremenjenosti prometa s težkimi tovornjaki. Predstavniki Strabaga so pojasnili, da je hrup zanemarljiv, da v sezoni poteka proizvodnja maksimalno deset ur dnevno, da je sistem zaprt in se ne prši v okolje, baza je sezonskega značaja, kar pomeni, da v zimskem času in ob deževnem vremenu ne obratuje. Glede na to, da je bila predstavitev informativne narave, so se dogovorili, da bodo v najkrajšem možnem času, še v novembru, obiskali enako bazo v Beljaku in si ogledali njeno delovanje. Odgovorili so tudi na vprašanje, zakaj taka baza ravno v Lukovici. Pojasnili so, da ima lukoviški kamnolom ustrezen agregat za apnenčaste zmesi, tako da materiala ne bi bilo potrebno dovažati, kar

pomeni hitrejšo sanacijo kamnoloma, zazenitev in poselitev. In kaj pridobi občina Lukovica? - Delovna mesta, cenejši asfalt, ureditev osrednjega trga v Lukovici.

Druga točka je bila namenjena trem projektom, ki potekajo že dalj časa in so tudi predmet širše razprave; predstavila sta jih predstavnika Vegrada, d. o. o. Matej Košič in Rok Poleski. Idejna zasnova za PŠ4 Šentvid predvideva štiri objekte - dom za ostarele občane (okoli 100 postelj) z varovanimi stanovanji, parkirno podzemno hišo, ki bi prinesla razbremenitev okolja, in stanovanjske objekte, ki bi zapolnili prostor, ki ga ima v lasti Mlekarska zadruga. Vse pa je še odvisno od pridobitve zemljišča in koncesije (Vegrad, d.o.o. nastopa kot investitor, izvajalec in koncesionar).

Kot drugi je bil predstavljen projekt ureditveni načrt L1 Lukovica center, ki obsega ureditev Pungartnikove hiše z bližnjo okolico, kot tretji pa ureditev in izgradnja večnamenske stavbe z dvorano in stanovanji v centru Krašnje, na zemljišču, kjer je nekoč stala šola. Ta projekt je najbolj dodelan in se bo pričel tudi kmalu uresničevati.

Tako naj bi občina Lukovica z omenjenimi projekti, predvsem s kamnolomom in domom za ostarele občane, če bodo ti projekti sprejeti in potrjeni, pridobila kar nekaj delovnih mest, po drugi strani pa je stanovanjska gradnja zaradi stanovanjske varčevalne sheme zanimiva tudi za investitorje.

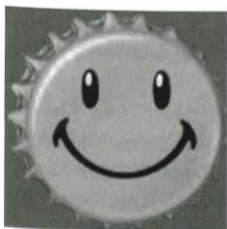
✉ Marta Kerzan

Strabag ima v kamnolomu nove načrte

Vegrad je predstavil načrte

Prihaja veseli december

Na, pa se je že začelo. Pravzaprav se je začelo že oktobra. Takrat so namreč začele prihajati prve revije z novoletno in božično vsebino in prve ponudbe za praznične čestitke. Pa tudi novoletno dekoracijo smo lahko že kje opazili. Ste že rezervirali novoletni aranžma? Kočo, izlet? Že veste, kdo od prijateljev bo organiziral žurko? Se vam ne zdi že malo pozno? Ne? Meni tudi ne, pa saj je bil ravnokar 1. november! Predvsem mi manjka božično-novoletno vzdušje, ki pa ga pri meni ne more "pričarati" kič, ki "krasi mesto in vas". Morda zato, ker ne najdem bistva božiča in novega leta v pisanih okraskih.

Vsako leto, že nekaj let zapored, takoj po prazniku vseh svetih začnejo trgovci po večjih mestih, pa tudi po manjših krajih, s pripravami na božično-novoletno nakupovalno "norišnico". Že zdavnaj so ugotovili, da se lahko ob koncu leta znebijo prav vse krame, ki jim ostane čez leto - le lepo jo morajo zapakirati. Ljudje v tistem času povsem zgubijo nadzor nad sabo, nekateri celo najemajo kredite za božično-novoletne nakupe. Svojim dragim, ali pa kar sebi, podarjajo avtomobile, nakit, draga potovanja v tople kraje ... Ampak čemu? Kaj ima to z božičem? In potem je tu še "veseli december". Statistično gledano, je "veseli december" čas v letu, ko največ ljudi zapade v alkoholizem in med njimi je vse več mladih. Decembra postanejo fakultete prazne, le še nekaj nadebudnih študentov sedi v predavalnicah. Vse več jih je v lokalih blizu fakultete. Vse več je prednovoletnih zabav. Podobno se dogaja zaposlenim. Najprej zabava oddelka, potem sektorja, celotnega podjetja, na koncu pa še zabava v pisarni. Seveda to ni dovolj, saj moraš na pijačo povabiti še vse prijatelje, kolege in pa znance, ki jih

pač srečaš. Bog ne daj, da si še član kakega društva ali celo večih, potem imaš res "zibajoč" december. Na koncu si lahko vesel, če se 1. januarja spomniš, kako si ves mesec hodil domov - če si sploh hodil domov. A pri vsem tem me še najbolj moti nepristnost medčloveških odnosov. Prisiljeno smehljanje in neiskrene želje, ki jih je na zabavah "veselega decembra" mnogo več kot kuhanega vina. In - seveda - tudi to nima nič z božičem.

Pravzaprav mora vsak svoj "božič" najti sam. Včasih je to lahko že nasmeh, ki ga podariš nekomu. Včasih je komu dovolj že, da si tam, da mu prisluhneš. Včasih je dovolj, da nekoga pokličeš, napišeš nekaj iskrenih besed. Pravzaprav je bistvo božiča res darovanje, vendar ne dragih in pisanih daril in ne darovanje hektolitrov pijače vsem, ki jih srečaš, ampak je darovanje ljubezni, sočutja. Vem, da boste mnogi mladi morda zavijali z očmi, tudi jaz bi pred leti, toda zdaj vem, da je najlepše darilo to, da si lahko skupaj z ljudmi, ki jih imaš rad, da je vsak nov dan "božič" zase, brez okraskov in pisanih lučk, brez pretiranega razkošja. Pravi božič pa bo zame dan, ko bo vsa moja družina in prijatelji spet "na broju" in to verjetno ne bo ravno 25. december, ampak (na mojo) srečo že veliko prej. In to je moja edina božično-novoletna želja. Darilo pod smrekico? Božiček? A dajte no, saj ne bo nobenega snega! Kako naj pride z Laponske?! In pri nas tako ali tako nimamo kamina in naša streha je preveč strma. Morda pa pride Miklavž, ta hodi okoli baje v gumijastih škornjih. No, bomo videli.

Novo leto pa ... Moja draga prijateljica bi rekla: "Kdo mi lahko zagotovi, da je zdajle res ura polnoči?" Nihče, ker je čas stvar konvencije. Tako je pač dogovorjeno. In tako je z novim letom. In zato sva se včasih, ko sva bili še majhni punčki, ponavadi za silvestrovo skrili, ker nama vsa ta evforija ni ležala. Zdaj se ne skrivava več, ampak se trudiva prebiti skozi pred - praznične dni z iskrenim nasmehom na obrazu. In ja, tudi midve včasih zaideva na "veseli december", ampak ne zaradi "veselega decembra" samega, pač pa zaradi prijateljev, s katerimi se iskreno lahko pogovoriš in nasmeješ, brez lučk, Božičkovih kap, vse dneve v letu, tudi deževnega in turobnega novembra.

Moja Smrkolj

FRIZERJAJ

Ali imate poškodovane lase,
si želite narediti za svoj las kaj več?
Kolagen terapija z amino formulo
Z ekstrati encimov ščiti in neguje las.

- make up
- bonacure lasna terapija
- kislinska terapija
- volumenska terapija
- večplastno barvanje
- darilni boni

Pogačar Irena s.p.
Ljubljanska 104,
Domžale
tel.: 01/72 41 500

Delovni čas:
pon - pet: 9-20^h
sobota: 7-12^h

CVETLIČNO - DARILNI
BUTIK

Polonca

Lukovica 21a, 1225 Lukovica

Delovni čas:

Ponedeljek - petek: od 9h do 19h
Sobota: od 8h do 12.30

Tel.: 051 31 72 22, 041 33 84 09

OBNOVA MLAKARJEVEGA POTOKA

Lukovica je zdaj varna pred poplavami

V času večjih deževnih padavin je hudournik Mlakarjev potok, ali kot ga nekateri imeujejo Kersnikov graben, ki poteka skozi Lukovico, velikokrat poplavljal center tega naselja. Zato so v občini Lukovica pri Podjetju za urejanje hudournikov iz Ljubljane naročili potrebno študijo in projektno ureditev potoka v dolžini 400 metrov od cestnega prepusta Domžale Blagovica skozi naselje Lukovica do njenega zgornjega toka. V preteklosti je bilo namreč izvedenih več zacevitev struge, vendar obstoječa ureditev ni bila več primerna. Tako so za izboljšanje poplavne varnosti območja v sklopu ureditve območja L1 Lukovica center v letošnjem poletju na občini izbrali izvajalca podjetje Gratars International iz Ljubljane in dela so se lahko začela. Zamenjava starih cevi premera 800 mm, ki niso bile dovolj prepustne in so se večkrat zamašile, je po besedah vodje del Primoža Ovijača potekala v dveh fazah. Skozi center naselja mimo stavb in dvorišč so položili betonske kinete, višine 120 cm in širine 100 cm, nato pa mimo banke cevi premera 1200 mm. Izvajalcem so delo oteževale padavine, zato so morali po etapah prečrpavati vodo, da je bil nivo kar najnižji in šele nato so lahko nadaljevali z deli. Po dveh mesecih so glavna dela zaključena, potrebno pa bo še preplastiti vozišče v centru Lukovice in v zgornjem delu namestiti ograjo. Končna cena, ki naj bi znašala predvidenih 30 milijonov tolarjev, tako še ni znana. Poleg omenjenih del so pri Gratarsu dodatno uredili še križanje z vodovodom v samem središču Lukovice in očistili kanal magistralne ceste do

avtoceste, kamor so namestili še dva jaška. Z vsemi deli je tako občinski center odslej varnejši pred poplavami, ki so jih v preteklosti povzročala obilna deževja.

✍ Leon Andrejka

Občina Lukovica - Košček vsega

Že pred časom je izšla predstavitevna publikacija občine Lukovica. Namenjena je predvsem turistom, ki obiščejo ali želijo obiskati naše kraje. Na 16-ih straneh je predstavljeno domala vse, kar se čez leto dogaja širom naše občine. Publikacija je zasnovana tako, da pritegne predvsem s fotografijami iz vsakdanjega in tudi prazničnega življenja pri nas. Zelo uporaben je zemljevid, ki ga najdemo v publikaciji. Za tuje obiskovalce je poskrbljeno, saj je celotna publikacija prevedena v dva tuja jezika - angleškega in nemškega jezik. Publikacija sovпада z akcijo Slovenske turistične organizacije Slovenija pozivlja; obe akciji prikazujeta pisano življenje pri nas, s tem pa prav tako turistično ponudbo. Predstavitev občine pa ni namenjena zgolj tujim turistom, pač pa tudi tistim, ki želimo naše kraje še bolje spoznati, saj se dostikrat zgodi, da vemo veliko o Bledu in Piranu, zelo malo pa o krajih okoli nas, ki skrivajo marsikateri kulturni, etnografski ali naravni biser, le odkriti jih moramo.

✍ Mojca Smrkolj

POLOŽILI VENCE

Občina Lukovica pred praznikom Dneva spomina na mrtve tradicionalno pripravlja kratko spominsko slovesnostjo v duhu sprave s polaganjem venca. Letošnja je bila 28. oktobra, ko se je župan Matej Kotnik najprej poklonil padlim borcem druge svetovne vojne ob spomeniku NOB v Lukovici. Samo polaganje, ki so se ga udeležili predstavniki

občine, brdski župnik gospod Andrej Svete, predsednik gasilskih veteranov gospod Avbelj ter ostali, so spremljali zvoki žalostink Godbe Lukovica, medtem ko besede ob spominih niso bile potrebne. Enakega poklona so bili deležni padli in pogrešani vojaki prve svetovne vojne pri Marijinem spomeniku v samem središču Lukovice. Vsi prisotni so se nato odpravili še na Brdo, kjer je sledil še tretji del slovesnosti s položitvijo venca pri kapelici Žalostne Matere Božje, kjer so se spomnili zamolčanih žrtev druge svetovne vojne. Z

V duhu spomina in sprave

izkazovanjem enake časti vsem našim rojakom, ki so darovali svoja življenja, ne glede na to, za kateri ideal so se borili, je izkazana čast v duhu sprave in dobrega spomina, ki smo ga dolžni vsem, ki jih ni več med nami. Lepo bi bilo, če bi se take slovesnosti v prihodnje nadaljevale in bi pobuda župana Kotnika dosegla vse ljudi dobre volje.

✍ Leon Andrejka

PRIJETEN VEČER

"Nadaljevati moramo z že utečeno tradicijo," smo si dejali in tudi letos povabili na nogometno tekmo in druženje v Zlato Polje občinsko upravo Lukovica.

Zaradi dolgotrajnega slabega vremena smo srečanje pomaknili na kasnejši jesenski čas, kar pa ni vplivalo na nogometno tekmo in razpoloženje, saj so se druga za drugo na igrišču vrstile zanimive akcije. Pohvale vrednih besed so deležni igralci obeh ekip, prijetno so presenetili igralci občinske uprave z branilcem gola podžupanom Francijem Bernotom na čelu, skratka, lahko smo se prepričali, da so tudi malo starejši člani, kot na primer Tomaž Cerar in Sašo Galič, še vedno vešči zoge. V domači ekipi pa je ponovno blestel Brane Korošec iz Obrš, najboljši golman zlatopoljskih ekip zadnjega desetletja, ki se je zaradi poškodbe skoraj po treh letih ponovno vrnil na igrišče. S končnim neodločenim rezultatom sta bili obe strani zadovoljni, zadovoljstva pa ni skrival tudi sam župan Matej Kotnik, ki se nam je z velikim veseljem pridružil ob vsestranski debati, v kateri je stekla beseda tudi o gradnji nove petindvajsetmetrske skakalnice. Skratka, preživeli smo še en prijeten večer.

Pred začetkom tekme smo si vzeli čas za skupno fotografiranje

✍️ Tone Habjanič

LETOS VEČNO DRUGI, DRUGO LETO PA ...

Iztok Gumzej - Ico

Rojen leta 1974, vodnar.

Poklic - kuhar.

Živi v Hrastniku z Lukovičanko Majo Strehar.

Že 8 let kuhar v Gostilni in pizzeriji FURMAN v Lukovici.

Kandidat za mojstrski izpit.

Glavni dosežki:

- Razstava kulinarike, Bled 2003 - bronasto odličje
- Razstava kulinarike, Radenci 2004 - bronasto odličje
- Slovensko prvenstvo v pripravi postevi, Snovik 2005 - srebrno odličje
- Žar mojster, Ihan 2005 - srebrno odličje
- Razstava kulinarike, Portorož 2005 - srebrno odličje

Cilji: v letu 2006 osvojiti prvo mesto na največjem tekmovanju v Sloveniji - Razstavi kulinarike.

Hobiji:

- vožnja za ATV čez drn in strn,
- ustvarjanje novih receptov izvirne hrane - preizkušanje zamisli in kombinacij živil.

Ker Iztoku izvirnosti, novih idej in zagnanosti ne manjka, so zastavljeni cilji uresničljivi, za pokušino pa si lahko ogledamo nagrajeno predstavitev iz Portoroža.

✍️ (PVC)

Pogled od blizu: Pisana jesen z zeliščno peno ajbiše - Portorož 2005

ULIČNE IN HIŠNE TABLE

Po sprejetju občinskega odloka s 17. seje občinskega sveta o uvedbi uličnega sistema v naselju Lukovica bo večina tamkajšnjih hiš konec novembra in v začetku decembra že opremljena z novimi hišnimi številkami, ki jih morajo lastniki objektov namestiti 8 dni po prejemu obvestila, da je tablica izdelana. Imena in table pa bodo dobila tudi tamkajšnje novo ustanovljene ulice. Za vse, ki vas zanima kakšne bodo table in hišne številke, pa smo priskrbeli vzorce.

✍️ Leon Andrejka

LUKOVICA

Cesta Frana Milčinskega

LUKOVICA

32

Cesta Frana Milčinskega

32

Cesta Frana Milčinskega

Spominjajmo se misionarja

V letošnjem misijonskem tednu je bilo v brdsko-zlatopoljski fari še posebej slovesno. Z grenkobo, a tudi z veseljem smo se spominjali našega dokaj mladega, spomladi umrlega duhovnika in misijonarja, lazarista Francija Pavliča, doma z Male Lašne pri Zlatem Polju.

Že kot mlad fant je Franci zaslišal božji klic, da bi postal duhovnik. Ni omahoval, pridno je studiral in leta 1995 daroval novo mašo v Zlatem Polju.

Vsakozi je čutil, da mora pomagati revnim, ubogim in zapostavljenim, zato se je kot lazarist odpravil v misijon v Bolivijo. Ustavil se je v visoko ležečem kraju nad morjem, El Altu, kjer se je ves predajal revnim domačinom. Po nekaj izredno uspešnih, a zelo napornih misijonskih letih, ko je ljudem pomagal na vse načine, jih izobraževal, učil različnih del, jih krščeval in učil krščanske vere, je letos marca nenadoma omahnil in izgorel v prevelikih naporih, nenehnem delu in skrbeh za preproste ljudi in Kristusa.

Kot rečeno, smo letošnje misijonsko dogajanje

posvetili njemu, Franciju. Že v petek je bilo po večerni maši v Slomskovem domu v Šentvidu predstavljeno njegovo misijonsko delo z diapozitivi. Največja slovesnost pa je bila na misijonsko nedeljo v zlatopoljski cerkvi in ob njej. Najprej je bila maša za misijone, ki jo je vodil lazarist Jože Zupančič ob somaševanju župnika Sveteta, gospoda Kvaternika in lazarista v pokoju gospoda Mejača, ki je več kot 50 let deloval v misijonu v Peruju.

Po maši je bil v kapeli Lurške Matere Božje še blagoslov kipa Vincenca Pavelskega - zaščitnika Misijonske družbe lazaristov in blagoslov spominske plošče misijonarju Pavliču. V spodnjih prostorih kapele pa so blagoslovili še sobo omenjenega misijonarja, ki se uporablja tudi za druge namene, predvsem za verouk zlatopoljskih otrok.

Slovesnosti se je udeležilo mnogo ljudi, kajti misijonar Pavlič se je s svojim, čeprav kratim, delom že dobro uveljavil. Zato bo tudi njegov pred leti ustanovljeni sklad za pomoč mi-

sijonarjem, ki njegovo delo nadaljujejo, še naprej ohranjajo svoje poslanstvo. Vsi dobri in velikodušni ljudje so zato povabljeni, da pomagajo temu skladu s svojimi prispevki.

✎ Kamilo Domitrovič

Dekanijsko srečanje pevskih zborov

Mešani cerkveni zbor z Brda

Ob sklepu evharističnega leta na tretjo nedeljo popoldne v oktobru je v mengeški cerkvi potekala tradicionalna pevška prireditel - revija cerkvenih zborov na temo evharističnih pesmi.

Sodelovalo je 25 zborov iz celotne dekanije. Iz nekaterih župnij, kot so moravska, ihanska in še nekatere, sta nastopila kar po dva pevška zbora. Tudi brdsko-zlatopoljska župnija sta zastopala Mešani cerkveni zbor z Brda in Cerkveni zbor iz Šentvida. Po končani prireditvi pa so vsi zbori skupaj družno zapeli še dve pesmi pod vodstvom Martine Batič.

Po mnenju prisotnih pevskih strokovnjakov je bila letošnja revija na višjem kakovostnem nivoju kot ponavadi. To je dokaz, da se po župnijah s cerkvenim petjem vse bolj strokovno dela, kar je vsekakor zelo vzpodbudno.

✎ Kamilo Domitrovič

ZAHVALA

Na misijonsko nedeljo, 23. oktobra 2005, je bila ob 10.30 na Zlatem Polju darovana sveta maša za pokojnega misijonarja Francija Pavliča.

Po sveti maši je sledil v kapeli Lurške Matere Božje blagoslov kipa sv. Vincencija Pavelskega, blagoslov in odkritje spominske plošče v kletnih prostorih kapele, odprtje sobe in kapele misijonarja Francija Pavliča.

Zahvalujemo se gospodu župniku A. Svetetu, duhovniku Jožetu Zupančiču, monsignorju Petru Kvaterniku, upokojenemu misijonarju Jožetu Mejaču za lepo opravljen obred ter g. županu za odkritje spominske plošče. Hvala pevcem, vsem, ki ste kakor koli sodelovali, in se Francija spominjate ter mu na Žale prinašate rože in sveče.

✎ Domači

Namenjeno vsem zakoncem, ki ste se zbrali pri sv. maši na zahvalno nedeljo in tako počastili okroglo obletnico zakona.

Po dolgih letih zakona začne človek spet sanjati...o nekdanjih časih. Ali se še spominjaš? Sanje o tem, kako je bilo, so lahko grenke, če jih primerjamo z resničnostjo današnjega dne. Ljubezen in zvestoba se lahko znajdeti v viharju. V zakonu je možno toliko presenečenj, toliko težav, toliko nepredvidljivih okoliščin, da bi vedno obstajal kak razlog za ločitev, če bi ga iskali. V pomladi ljubezni je vsak dan praznik. Ne moreš živeti brez ljubezni. Skrbno jo čuvaj dan za dnem. V vsaki neljubeznivosti se skriva kanček nezvestobe. Vsaka sebičnost je izrojena ljubezen. Če vendarle pridejo dnevi, ko ne gre več, ko ni nič več v redu, ko so zaradi bedastih napak nastale razpoke in skoznje v tvojo hišo prodira noč, tedaj obstaja samo ena rešitev, le ena edina pot k svetlobi: odpustanje.

Kjer ni odpustanja, nastaja zid. Zid pa je začetek ječe. Drugi počne stvari, ki jih ne razumeš in se sprašuješ: Kako je to mogoče? Začneš se boriti za ljubezen, a boleče spoznavaš svojo nemoč. Tedaj potrebuješ veliko potrpljenja. Kar nekaj časa boš moral "leteti na slepo", ne da bi videl, ne da bi razumel, zavedajoč se, da je drugi svet zase, ki ti bo najglobljem bistvu vedno ostal tuj.

*Nebeška postane zemlja,
če drug z drugim
vsak dan slavita ljubezen
in se ne naveličata
njunega ležišča postiljati s cvetjem.*

*Nebeška postane zemlja,
če drug za drugega
obranita čar
in si medsebojno dovoljujeta,
da vsak ostane tak, kakršen je.*

*Nebeška postane zemlja,
če drug pred drugim
preženet vse grenke besede,
ter z nasmehom spreminjata
trnje v vrtnice.*

*Nebeška postane zemlja,
če drug z drugim
veselita sonca, ptic in ljudi
ter vseh čudežev življenja.*

*Nebeška postane zemlja,
če drug drugemu
obranita zvestobo
do poslednjega obrežja življenja,
da se zlije v nesmrtno ljubezen.*

Povzeto po: Phil Bosmans, Vitamini za zakon

250 let posvečene božje hiše

V nedeljo, 6. 11., je v Šentožboltu in Blagovici potekala slovesnost ob 250-letnici posvetitve obeh cerkva. Blagoslovitvena obreda je vodil ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Alojzij Uran. Slovesnost se je pričela z blagoslovitvijo cerkve sv. Ožbolta v Šentožboltu. Nadškof je pozdravil vse zbrane v župnijski cerkvi in spomnil na zgodovino te cerkve, ki sega že v leto 1526. Sledila je blagoslovitev cerkve. Nadškof se je nato še v svojem nagovoru zahvalil faranom, da kljub maloštevilčnosti tako skrbijo za svojo cerkev. Po blagoslovitvenem obredu se je nadškof srečal še s farani, ki so mu pred cerkvijo pripravili lep sprejem. Pri pripravi škofovega prihoda so sodelovali domala vsi farani. Nadškof se je moral hitro posloviti, saj so ga pričakovali že v Blagovici. Tudi tam je blagoslovil cerkev, njeni temelji segajo v 14. stoletje, ko je na prostoru današnje cerkve sv. Petra stala kapela. Msgr. Uran je nato daroval še sveto mašo. Tudi v Blagovici so nadškofa sprejeli

farani in mu pripravili sprejem, nato pa so nadškof, njegovi spremljevalci, župan Matej Kotnik s soprogo, oba pastoralna sveta, ključavničarji, cvetličarji, nekateri dobrotniki in izvajalci obnovitvenih del na obeh cerkvah, ki so prisostvovali obema blagoslovitvama, odšli na Trojane, kjer so jih pogostili v Gostinskem podjetju Trojane. Svečana nedelja je minila v sproščenem in veselem vzdušju, kakršnega smo pri priljubljenem nadškofu že vajeni, prijetnega popoldneva pa ni skazilo niti slabo vreme.

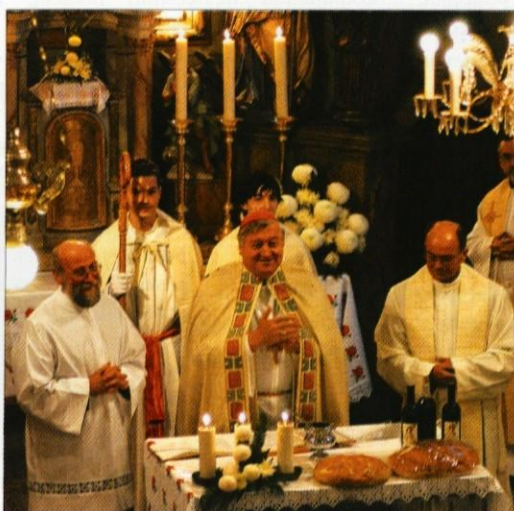
Ob blagoslovitvi obeh omenjenih cerkva pred 250-imi leti je bila posvečena tudi cerkev v Česnjicah. Takrat so vse tri cerkve obnovili v zgolj petih letih, kar priča o trdni veri ljudi, ki so takrat živeli tod. Zadnje obnove cerkva v Šentožboltu in Blagovici niso potekale tako hitro, vendar smo lahko z rezultati več kot zadovoljni. Mogoče je zdaj tudi priložnost, da izrazimo zahvalo župniku Jožetu Vrtovšku, ki že dolga leta skrbi za cerkve sv. Ožbolta, sv.

Petra in sv. Neže (na Golčaju) in je v času svojega službovanja v naših krajih temeljito obnovil vse tri cerkve. Njegovi ljubezni do sakralne umetnosti in arhitekture pa se lahko zahvalimo, da bodo ti umetnostni biseri ostali ohranjeni še za mnoge rodove, ki pridejo za nami.

Sv. Barbara je dobila nov dom v Šentožboltu

Kipec sv. Barbare, ki je skozi gradnjo avtoceste bdela nad deli in varovala delavce, ki so sodelovali pri gradnji tunela, je 19.11. dobil nov dom. Ob otvoritvi predora Trojane je bil kip premeščen iz v cerkev sv. Ožbolta. Nad predorom v Šentožboltu so te dni blagoslovili kapelico, kamor so prenesli kip sv. Barbare, ki je tako končno dobil svoje stalno mesto.

Mojca Smrkolj

Ponosni smo na našo cerkevno zgodovino

250 LET POSVETITVE BOŽJE HIŠE V ŠENTOŽBOLTU

„Sveti Ožbolt, bod“ pozdravljen, naše fare si patron....“ je odmevalo v nedeljo, 6. 11. 2005, v cerkvi sv. Ožbolta v Šentožboltu.

S to svečano pesmijo so pevci pozdravili velik in častljiv jubilej 250 let posvetitve božje hiše. Vendar njena zgodovina sega stoletja nazaj. Cerkev izvira že iz romanskih časov, o čemer priča njena severna stena.

Kasneje je bila še povečana in večkrat prenovljena, zadnja obnovitvena dela so potekala med leti 1995 do 1999. Cerkev je v tem času dobila novo fasado, ostrešje, strešno kritino, strelvod, ogrevanje, orgle, pozitiv, zvonjenje se je uredilo z zvonomatom. Prav zaradi jubileja in uspešne obnove se je zgodil ta svečani dan. Obiskal nas je gospod nadškof Alojz Uran in blagoslovil nove

pridobitve. Še posebno pa smo župljani ponosni na častljivo obletnico, ki jo je tudi nadškof z navdušenjem pozdravil in blagoslovil.

Člani Pastoralnega sveta župnije sv. Ožbolta se želimo ob tej priložnosti še enkrat zahvaliti vsem, ki so pripomogli k temu lepemu dogodku:

- vsem, ki so pomagali pri obnovi cerkve: g. Košču za obnovo fasade, g. Grilcu za ostrešje in prekritje, g. Berliču za ogrevanje, mojstroma g. Vrhovniku za zvonomat in g. Močniku za namestitev orgel,
- cvetličarjema Markuš za okrasitev cerkve,
- ge. Mariji Resnik in njenim delavkam za izdelavo mašnih prtov, oblačil in nove mitre, ki jo je g. nadškof nosil ob tej priložnosti,

- našim faranom, ki so prispevali dobrote in svojo dobro voljo, pevcem in organistki Mojci,
- GD Trojane za klopi in GD Krašnja za šotor,
- Gostinskemu podjetju Trojane in g. Bojanu Gasiorju za prijetno večerjo
- ter nenazadnje našemu župniku g. Jožetu Vrtovšku za močno voljo, vztrajnost in veselje pri obnovi in vodenju naše božje hiše.

Naj vam vsem Bog obilno povrne.

Člani Pastoralnega sveta
Župnije sv. Ožbolta
Foto: Jure Kušar

SEPTEMBRske POPLAVE

Narava je pokazala svojo moč

Ocenjena je škoda, ki jo je povzročilo septembrsko neurje na širšem območju Blagovice. Tomaž Cerar z Občine Lukovica nam je namreč povedal, da je neurje, ki se je razbesnelo 3. septembra v dolini Črnega grabna na občinski cestni infrastrukturi, številnih gozdnih cestah, kmetijskih zemljiščih in gospodarskih ter stanovanjskih poslopljih, povzročilo za 127 milijonov tolarjev škode.

Sprožili so se namreč številni zemeljski plazovi (eden je poškodoval tudi novo ostrešje gospodarskega poslopja), deset hiš je ostalo brez povezave, ker je odneslo lokalno cesto, narasel potok Zlatenščica in deroča voda sta zalila več hiš ter naplavila kamenje na ceste. Poleg pripadnikov občinske civilne zaščite, komunalnih in cestnih podjetij, ki so posredovali pri odpravljanju plazov, so v

akcijah sodelovali še gasilci PGD Blagovica, ki so črpali vodo iz gospodarskega poslopja, ter Režijski obrat Občine Lukovica, ki je pomagal pri nujni sanaciji cest ter odstranitvi nanošenih debel, vej, mulja in drugih naplavin. Ta najnujnejša dela so Občino Lukovico stala 4 milijone tolarjev.

✎ Leon Andrejka

JESENSKI POHOD

Kar tarnali so že, da bodo slabe vremenske razmere slabo vplivale ali celo onemogočile letošnji jesenski pohod pohodnikom Zlatega Polja. Toda kot nalašč je narava poskrbela za zeleno lepo vreme in omogočila tudi tokrat prijeten pohod.

Skupna slika pohodnikov Zlatega Polja

Vodja pohoda Marjan Korošec iz Obrš in Tone Bernot z Brezovice sta razpoložene pohodnike usmerila proti vasi Zlato Polje in Brezovica, po stezi navzdol do Trnjave, tam je bil krajši postanek, nakar smo nadaljevali v smeri gradiškega jezera. Sledil je čas, ko smo pobrskali po nahrbtnikih in si privoščili sendviče ter se odžejali. Kmalu smo se odzvali opozorilu skrbnih vodičev, da smo šele na polovici pohoda in za najmlajšimi krenili v smer proti domu. Nekateri najmlajši so

velik del pohoda preživeli kar na ramenih starejših, seveda vsem v veselje, ni pa manjkalo smeha in prijetnega razpoloženja.

Predlog mlajših, da se ustavimo tudi v gostišču RCU, je bil takoj sprejet, smer pohoda rahlo spremenjena in dokaj hitro vrvež v lokalno ob šanku, kjer smo potešili žejo. To je bilo tudi zadnje počivališče našega pohoda, saj smo jo ubrali po gozdnem grebenu proti Čepļam nazaj do zlatopoljskega igrišča.

Tako smo izkoristili lepo sončno nedeljo za nadvse koristen, prijeten in družaben jesenski pohod. Žal je lahko tistim, ki se ga niso udeležili. Zanje velja povabilo: Pridružite se nam spomlad!

✎ Tone Habjanič

SKORAJ 4 KILOMETRE NOVEGA ASFALTA

Skozi dolino Črnega grabna poteka sodobna avtocestna povezava, ki pa domačinom ne pomeni toliko kot urejena lokalna cesta, po kateri se vsakodnevno pripeljejo do lastne stanovanjske hiše. Seveda se tega zaveda tudi Občina Lukovica in zato veliko pozornosti namenja gradnji ter urejanju lokalnih cest in javnih poti. Kot nam je povedal Tomaž Cerar, svetovalec župana za gospodarske javne službe, so tako v minulih mesecih asfaltirali cestni odsek do Podmilja. V veliki meri so k asfaltiranju tega 2,5 kilometrskega odseka prispevali Podmiljci sami, tudi ob izdatnem angažiranju tamkajšnjega krajana in predsednika Krajevne skupnosti Trojane Viktorja Matjana. Kar dve leti so pripravljali, urejali in utrjevali spodnji ustroj cestišča. Nato je na pomoč priskočila lukoviška občina in s sredstvi v višini 14 milijonov tolarjev zagotovila asfaltiranje ceste v dolžini 1,5 kilometra. Na podlagi sporazuma med občino in izvajalcem avtocestnih del so slednji zagotovili asfaltiranje še preostalega kilometra ceste v Podmilju, kot kompenzacijo za škodo ob delih na avtocestnem odseku Petelinjek-Podmilj.

Pot domov bo lažja

Asfaltno prevleko so dobili tudi v Krajevni skupnosti Blagovica, točneje del ceste na Vranke v dolžini 800 metrov. Ob izdatnem angažiranju občine so namreč gradbena podjetja, ki so ob izgradnji avtoceste dodatno obremenjevala in poškodovala tamkajšnje cestišče, prevzela investiranje in izvedbo sanacije ter asfaltiranje ceste na Vranke.

Asfaltirana pa je bila še cesta na Učak v dolžini 600 metrov. Financirali in izvedli so jo nosilci izgradnje avtocestnega odseka preko Trojan, saj se je cesta uredila iz naslova odškodovanja pri gradnji predora skozi Trojane.

✎ Leon Andrejka

13. POHOD PO POTEH VOJNE ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO 1991

Zveza veteranov vojne za Slovenijo vsako leto organizira pohod po poteh vojne za samostojno Slovenijo leta 1991.

V nedeljo, 16. oktobra 2005, smo veterani Območnega združenja ZVVS Domžale in sekcije Lukovica izvedli že 13. pohod. V meglenem jutru

Kjub megli smo bili pohodniki dobro razpoloženi za start

Pohodniki pri pomniku Lokvanj na Mali Lašni

smo se zbrali pred Občino Lukovica, kjer sta pohodnike pozdravila župan občine Lukovica Matej Kotnik in poslanka v Evropskem parlamentu Ljudmila Novak, ki je pohodnikom poklonila tudi stekleničko s "prvo pomočjo".

Letošnji pohod je bil posvečen pomembni 15. obletnici ustanovitve Maneverske strukture narodne zaščite. To je bila tajna organizacija, ki je že poleti leta 1990 pričela s pripravami na oborožen upor. Poleg zbiranja orožja in opreme, so bile v okviru manevrske strukture formirane tudi bojne enote, ki so kasneje tvorile jedro bojnih enot v osamosvojitveni vojni leta 1991.

Pot nas je vodila najprej na Brdo, kjer smo se ustavili ob spominski plošči na osnovni šoli. Spominsko ploščo smo veterani vojne za Slovenijo postavili v spomin na tajno skladišče opreme v letih 1990 in 1991. Nato smo pot nadaljevali mimo Čebelarskega doma, preko Čepelj in Obrš in se zaustavili pri pomniku Lokvanj pri Mali Lašni. Pomnik je leta 2003 postavila Občina Lukovica v sodelovanju z Zvezo veteranov vojne za Slovenijo kot trajen spomin na zbirni center s tajnim imenom Lokvanj. V zbirnem centru so bili nameščeni vojaški obvezniki, ki so leta 1991 prebežali iz JLA, in so se morali skriti pred vojaško obveščevalno službo. Pohodnikom je s krajšim nagovorom obudil spomin na tiste dni takratni poveljnik zbirnega centa Lokvanj Martin Planko.

V vasi Mala Lašna nas je pozdravilo tudi sonce, zato smo si privoščili krajši počitek, med katerim smo pojedli trojanski krof, ki ga za udeležence pohoda po poti vojne za Slovenijo že tradicionalno prispeva Gostinsko podjetje Trojane.

Po počitku smo pot nadaljevali v Veliko Lašno. V tej vasi je bilo leta 1991 mobilizacijsko zbirališče 551. odreda TO za specialne namene. O bojni poti odreda je pohodnikom spregovoril takratni poveljnik odreda Bine Kladnik.

Z Velike Lašne smo pot nadaljevali proti Vranji Peči, Palovčam, Trobelnem in naš letošnji pohod zaključili pri turistični kmetiji Čeh. V bližnji okolici te kmetije so bile leta 1991 nameščene zaledne enote in skladišča območnega poveljstva TO Domžale.

Vsi pohodniki smo se okrepčali s srnjakovim golažem, še malo pokramljali in si ob slovesu zaželeli "Nasvidenje na 14. pohodu po poti vojne za Slovenijo".

✍️ Janez Kušar

OBNOVA SPOMENIKA IN GROBIŠČA

V letošnjem času ob dnevu spomina na mrtve je Občina Lukovica poskrbela za obnovo spomenika in grobišče padlih v prvi ter drugi svetovni vojni. Izvajalca Režijski obrat Občine Lukovica in Kamnoseštvo Kotnik iz Šentvida pri Lukovici sta se najprej lotila obnove in popravila spomenika padlim borcem druge svetovne vojne v Krašnji, ki je imel novo podobo že ob 1. novembru. V začetku novembra pa so stekla še dela na pokopališču v Šentvidu, ki sta jih prav tako opravljala omenjena izvajalca. Tu so potekala nekoliko obsežnejša sanacijska dela grobišča iz druge svetovne vojne. Nagrobniki sedemnajstih preminulih vojakov so bili že precej dotrajani. Zato so jih najprej odstranili ter nato izkopalni in pripravili nov pasovni temelj. Sledila je montaža novih podstavkov z marmornimi ploščami in ob koncu še obnova grobnih okvirjev. Skupna investicija obnove v Krašnji in Šentvidu je znašala 3 milijone tolarjev.

✍️ Leon Andrejka

Atlet Robert Kotnik

"Sanjaj svoje sanje. Prihodnost pripada tistemu, ki zaupa privlačnosti svojih sanj in je strasten garač ter je dovolj navdušen, da v tem uživa."

Ljubljanski maraton

Ljubljanski maraton - drugo mesto

- To je življenjski moto 30-letnega tekača na dolge proge s Prevoj, Roberta Kotnika. Nase je zopet opozoril na jubilejnim 10. Ljubljanskem maratonu, ko je na razdalji 21 kilometrov osvojil odlično drugo mesto. Sicer pa je športna pot diplomirancu strojne fakultete nadvse zanimiva. Aktivno se je s tekom začel ukvarjati v letu 1997, konec istega leta pa se je vpisal v Atletski klub ŽAK Mass, kjer je treniral pod strokovnim vodstvom Svetlana Vujasina. Že naslednje leto je njegov trener postal eden najuspešnejših slovenskih triatloncev Igor Kogoj. Prav v tem času je Robert dosegel prvi vrhunec kariere. Leta 1998 je namreč zmagal na 10-kilometrski razdalji Maratona treh src. Leto kasneje pa je postal državni reprezentant v krosu, kjer je v Velenju nastopal na evropskem prvenstvu in nato v letu 2000 še na svetovnem študentskem prvenstvu v Nemčiji. V tem času je zaradi boljših pogojev in obetavne ekipe atletov pod vodstvom trenerja Boruta Retlja prestopil v novomeški klub Portovald, kjer je nanizal kup uvrstitev na stopničke, tako v državnem prvenstvu na različnih razdaljah kot tudi na maratonih, predvsem ljubljanskem. Pogoji za trening v Novem mestu in razdalja za trening so postajali čedalje težji in tako je kljub temu da je bil član dolenjskega kluba, od leta 2002 ostal prepuščen sam sebi in je treniral individualno brez strokovnega vodstva le ob pomoči Mira Petrovca. Kljub težkemu položaju, predvsem finančnemu, tu mu je na pomoč priskočila tudi Občina Lukovica, je nastopal in treniral v dvoranah v Avstriji, kjer je pozimi 2003 na Dunaju postal državni prvak v teku na 3000 metrov ter bil poleti istega leta še podprvak na prostem. "Pri nas ni pogojev za zimsko vadbo, saj nimamo dvorane s krožno stezo, zato je potrebno oditi v tujino, za kar pa so potrebna velika finančna sredstva, ki jih jaz nimam. Pri nas so torej najboljši tisti, ki trenirajo zunaj," razloži atletsko situacijo v Sloveniji in doda: "Ko sem leta 1999 šele začel, sem bil na enomesečnih pripravah v Španiji, kar se je še kako poznalo in sem dosegal najboljše rezultate." Tako se je jeseni leta 2003 za pol leta podal zanimivi izkušnji naproti. Na 260-metrski potniški ladji je v fitness centru delal kot inštruktor ter se tako tudi pripravljaval za tekaške tekme, na katerih se je meril predvsem v tujini. To je nato ponovil še v poletnih in jesenskih mesecih 2004 in prav tako letos. Ob nedavni vrnitvi v domovino je tako že takoj, sicer prvič v karieri, nastopil na polmaratonski razdalji v Ljubljani in že zasedel drugo mesto, kjer pa ni bil najbolj zadovoljen s konkurenco in tudi s časom. Zato se letos podaja še v italijansko Palmanovo, kjer bo prav tako nastopal v polmaratonu. Po osmih letih treninga na razdaljah od 1500 metrov do 10 kilometrov namreč prihaja v najboljša leta za doseganje vrhunskih rezultatov na dolgih progah. Prav zato je ta mesec, v upanju na boljše pogoje za trening, prestopil v Atletski klub Kronos iz Ljubljane. Upa, da bo tudi z njihovo pomočjo in pomočjo tekaških kolegov, predvsem Tomaža Gabrovca, ter veliko voljo in veseljem do teka lahko uresničil svoj življenjski cilj - preteči maraton v času pod dvema urama in osemnajstimi minutami, kar je norma za nastop na velikih tekmah.

Evropsko prvenstvo v krosu - Velenje

V DOMAČI TRGOVINI

Tokrat sem na pogovor zavila v hišo, ki mi je dobro poznana in jo obiščem vsaj trikrat tedensko, saj stvari z njenih polic družina uporablja in potrebuje svak dan. Trgovina, torej. Včasih v obisku trgovine uživamo, včasih ob misli nanjo zavzdihnemo, ob tem pa se vsi zavedamo, da je trgovina tista uslužnostna dejavnost, brez katere si normalnega vsakdanjika niti ne predstavljamo več ali si ga celo ne znamo predstavljati. - Predstavljamo trgovino Spina, d. o. o.

Spina je družinsko podjetje s sedežem v Krašчах, kjer se je gospa Joži Novak, ki je bila kar nekaj let poslovodkinja trgovine v Moravčah, odločila, da poskusi z lastno trgovino. Odprtje prve poslovalnice v Krašчах sega v čas pred osamosvojitveno vojno, natančneje, to se je zgodilo 25. maja 1991. To je bil čas vala odpiranja trgovin, ki so rentabilno poslovale do okoli leta 1994, nato se je začelo stagniranje. Vendar so se matični trgovini na domu sčasoma pridružile še štiri, v Pečah, Domžalah, Šentvidu in pred kratkim še v Krašnji.

Spina je družinsko podjetje, saj je v trgovinah zaposlenih pet družinskih članov, poleg njih pa še devet delavcev. Nosilca dejavnosti sta Jožica in Branko Novak, trgovino v Šentvidu in Krašnji ima na skrbi sin Matej Novak. V Šentvidu so trgovino od prejšnjega najemnika prevzeli 17. decembra 1999. leta, četrto leto pa je trgovina

Mercatorjeva franšiza. S prihodom trgovskih velikanov in z odpiranjem velikih trgovinskih centrov na obrobju mest so manjši trgovci težko obstali, težje so vzdrževali konkurenčne cene in kvaliteto. Zelo so se okrepili trendi povezovanja in en od načinov povezovanja je tudi franšiza. Pred tem so se povezovali in skupno nastopali na trgu preko Združenja malih trgovcev, ki je združevalo okrog 60 malih trgovcev.

Pred štirimi leti so se tako odločili, da Spina postane Mercatorjeva franšiza, kar pomeni, da prevzemajo njihove akcije, cene, blagovno znamko. To je tudi eden od vzrokov povezovanja s tem veletrgovcem, saj tako sami s tovrstnim reklamiranjem nimajo stroškov. Branko in Matej pa poudarjata tudi, da je danes samostojnih, malih in hkrati uspešnih zasebnih trgovcev zelo malo. Tako je v nekaj letih trgovska dejavnost na Slovenskem doživela kar velike spremembe, ki so se jim razumno prilagodili.

Prihodnost vidijo s prihodom novih kupcev. Obisk trgovine (npr. v Šentvidu) se je v zadnjih letih, ko so odprli velike trgovinske centre v Domžalah in okolici, zmanjšal kar za 20 %. Oba ugotavljata, da so se veliki, tedenski nakupi preselili v te centre. Novi prebivalci naših krajev pa kupujejo grede iz službe. Oba pa tudi ugotavljata, da smo v naši občini zahtevne stranke, ki cenimo kvaliteto, zato se trudijo, da

Polne police vabijo

Prijazna postrežba je veliko vredna

kupcem ponudijo najcenejše, a hkrati najkvalitetnejše blago, pri čemer se velikokrat srečujejo s težavami, saj morajo blago naročiti vnaprej, ko še ne vedo, kakšno bo povpraševanje. Trudijo pa se, da bi zadovoljili vse stranke, tako s kvaliteto, raznovrstno izbiro in prijaznostjo, ob tem pa pokrili tudi vse stroške.

✍ Marta Keržan

ROKOVNJAČEV VRTNARSKI KOTIČEK

Vrtnarjeva opravila v decembru

V začetku decembra (na dan sv. Barbare) ne pozabite odrezati nekaj vej z grma forzicije ali češnje. V vazi, ki stoji v toplem prostoru, se bodo popki kaj hitro napeli. In če boste imeli srečo, bodo tam okrog božiča tudi zacveteli. Rumeno cvetje forzicije ali belo cvetje češnje bo prav lep božični okras.

Namesto zasneženega božiča in novega leta nas zadnja leta pogosto presenetijo topla in deževna vreme ali celo sončni dnevi. Zimsko deževje včasih pokvari prednovoletno razpoloženje, toda vrtu zelo koristi. V tleh poveča zalogo vode, to vodo pa bodo spomladaj rastline potrebovale za začetek rasti. Zanimivo je, da je december eden izmed najbolj deževnih mesecev v letu. Vendar se včasih deževne kaplje le spremenijo v snežinke, ki lahko na debelo prekrijejo vrt in dajo povsem drugače privlačen videz. Zasneženi vrtovi so še zlasti očarljivi zaradi čudovitih kontrastov med bleščečo se belino snežne odeje in temno zelenimi iglavci ter zaradi čudovitih oblik s snegom pokritih dreves. Vrt je dočkal zaslužni počitek, ki je koristen tako za rastline kot za živali pa tudi za nas, ki smo skozi leto in dan pridno delali. Po dolgih mesecih prizadevnega dela in skrbi bo prav dobrodošlo, da si bomo odpočili. To je mrtva sezona za vrtna opravila, kljub temu pa moramo misliti, kaj bomo sadili naslednje leto. Ob dolgih zimskih večerih se lahko predamo uživanju ob vrtnarskih knjigah, v katerih bomo iskali in našli

zamislili za novo vrtnarsko leto.

Vrtnar se nikoli ne nauči dovolj. In če zunaj sneži, se tudi vrtnar tolaži z lepim starem izrekom: "Knjiga je kot vrt, ki ga lahko nosimo v žepu". Lahko vsako leto poskusimo s katerimi novimi vrstami zelenjave. Pobiranje zelenjave v snegu

Čas za setve in presajanje je dokončno za nami. Ostane nam samo še opazovalni sprehod skozi vrt. Pred očmi imejte skrb za zimsko zelenjavo, predvsem da dragoceni pridelki ne bi bili kakorkoli ogroženi. Zavarujte ozimne zelenjadnice pred mrazom. Pri pogostem menjavanju otoplitev in zmrzali jih je treba čim prej pobrati. Kodravo zelje čaka na močan zimski mraz. Ko se na kodrastih listih pojavi prvo belo ivje, je ta zelenjava šele okusna. Temeljit mraz prenese tudi ohrovt. Preden nastopi huda zima, moramo poskrbeti (lahko pokrijemo) tudi za por, radič in motovilec. Potem jih bomo lahko nabirali tudi takrat, ko bo že zapadel sneg.

V najhladnejših obdobjih pripravite primerno hrano za ptice. Pospravite lopo za orodje ter preglejte in uredite vrtno stroje in orodje. Preglejte svoj dnevnik vrtnarjenja ter ocenite uspehe in napake, skušajmo dobiti najnovejšo kataloge s semeni in jih pazljivo preglejmo. Poiščite kak navdih v vrtnarskih revijah in priročnikih. Naredimo si načrt, kako bomo uredili oz. zasadili vrt v prihodnjem letu.

Vrtno leto se je končalo. Nov krog letnih časov se začne že v naslednjem trenutku. Življenje neprenehoma raste, zori in mineva - odkar obstaja

svet. Vrt spada med tiste, ki skrbijo, da narava ohranja moč za večno minevanje in nastajanje.

✍ Lep vrtnarski pozdrav Trajče Nikoloski.

Z ivjem poprhnjeni češminovi plodovi dokazujejo, da ima vrt tudi pozimi svoje čare.

Ko v naravi primanjkuje brane, pticam lahko pomagamo s primerno hrano.

KLEMEN GERČAR DRŽAVNI PODPRVAK

Mladi, komaj 14-letni motokrosist, član ekipe Sitar Dunlop Racing, je letos dosegel izjemen uspeh. Tekmovalce s Prevoj se je na državnem prvenstvu v razredu do 125 ccm povzpel tik pod vrh - osvojil je naslov podprvaka, kar pa ni njegov prvi naslov. Med pionirji je v razredih do 65 in 85 ccm trikrat osvojil naslov podprvaka, lani pa je osvojil naslov državnega prvaka v razredu do 85 ccm med člani.

V nadaljevanju državnega prvenstva so bile še štiri dirke od skupno devetih. V Mislinji pri Slovenj Gradcu je bil skupno četrti. Na stezi v dolini pod Kalom pri Šentvidu pri Stični je bil skupno drugi in o tem v drugi vožnji zmagal. Največji letošnji uspeh na posamezni dirki je dosegel na Škednju pri Slovenskih Konjicah, kjer je bil skupno prvi. V obeh vožnjah je premagal novega državnega prvaka in že dirko pred koncem postal podprvak. Na finalni dirki na Radizelu nad Orehovo vasjo je padel zastor po letošnji sezoni. Klemen Gerčar je bil skupno drugi, zmagal pa je v 1. vožnji. V skupni razvrstitvi državnega prvenstva je novi državni prvak zbral 304 točke, Klemen je za njim zaostal le 14 točk. Z dvotaktno 125 kubično Yamaha je dosegal vidne rezultate tudi na evropskem mladinskem prvenstvu za tekmovalce do 18 let. Odpeljal je le dve dirki od skupno petih in zasedel skupno 17. mesto. Na Slovaškem je bil sedmi. Podal se je tudi na dolgo pot v Anglijo, kjer sta bila kos tamkajšnemu značilnemu vlažnemu vremenu le naš Klemen Gerčar, ki je zasedel 9. mesto, in novi evropski prvak. Ostala mesta med deset so zasedli Angleži. Domači gledalci in napovedovalec so bili navdušeni nad vožnjami komaj 14-letnega Slovenca. V srednjeevropskem mladinskem

prvenstvu so vozili skupaj s 125 in 250 kubičnimi motorji; odpeljal je dve dirki, ker se je tretja pokrivala z dirko v Angliji. Skupno je zasedel tretje mesto. Na evropski članski dirki v razredu do 125 ccm v Orehovi vasi je zasedel 25. mesto. S temi uspehi je dokazal svojo nadarjenost. Veliko je k tem uspehom prispeval tudi trener Sebastjan Kern. Največ pomoči že nekaj let dobiva od kamniškega Sitar pneumatic centra, poleg tega pa mu stojijo ob strani Občina Lukovica, Delta team Krško in Motul, d. o. o.

✎ Miran Kokalj

Turnir na Brdu

Mali nogomet je vedno bolj popularen

Ugodne vremenske razmere so omogočale, da je bil 31. oktobra na Brdu izpeljan turnir v malem nogometu v organizaciji ŠD Lukovica. Kljub temu da smo želeli izpeljati turnir v smislu "važno je sodelovati", je bilo na igrišču čutiti veliko borbenosti in želje po uspehu. Po bojih v skupinah so se v izločilne boje uvrstile ekipe: Antimon-Amater, ŠD Lukovica, Gradišče in Rafolče. V polfinalu so domačini odpravili Rafolčane, Trojanci pa so bili premočni za Gradiščane. Finale je povsem pripadel Trojancem, ki so nastopili v izredno močni zasedbi in tako upravičili vlogo favorita. Ob dejstvu, da je pritiskal mraz, se je ob igrišču zbralo kar zadovoljivo število gledalcev, kar kaže, da je mali nogomet eden od najbolj priljubljenih športov v naši občini. Hvala vsem gledalcem in sodelujočim, hkrati pa najjavljamo veliki spomladanski turnir!

✎ Lenart Capuder

BOŠTJAN VOLF POSEGEL IZVEN MEJE SLOVENIJE

Sezona 2005 je bila za Boštjana Volfa, osemnajstletnega občana lukoviške občine in člana avstrijskega gorsko kolesarskega kluba R. S. P. Racing Teama, razburljiva kot še nikoli do sedaj. Cikel tekem, ki je trajal od marca pa vse do konca septembra, je Boštjanu prinesel obilo lepih rezultatov v Sloveniji in tudi izven njenih meja. Naj omenim, da je odlično nastopal na dirkah za avstrijski pokal ter na svetovnih pokalih. Največ veselja in zadovoljstva sta mu prinesla kristalna globusa za zmago v mladinski kategoriji in za drugo mesto v združeni moški kategoriji slovenskega pokala v spustu z gorskimi kolesi. Štirikratni državni prvak, letos podprvak, je s končano sezono izjemno zadovoljen, saj je poleg natrpanega urnika in številnih treningov doma in v tujini, uspešno opravil tudi maturo in bil sprejet na Fakulteto za gradbeništvo v Ljubljani. Boštjanu pri vsakdanjem napornem urniku zvesto stoji ob strani njegova družina.

✎ Živa Oseli

V prejšnji številki smo pomotoma objavili članek o Boštjanu Volfu, ki je bil objavljen že lansko leto. Tokrat objavljamo pravega in se za napako opravičujemo.

✎ UO

BOJAN ŽLENDER NA OBISKU

Vsako jesen, ko gredo naši otroci po počitnicah spet v šolo, je prva skrb njihova varnost. Živimo na področju, kjer varnih poti praktično ni. Smo pa tudi odrasli tisti, ki svojim otrokom nismo ravno v vzgled. Neprestano se nam mudijo, naše noge kar premnogokrat preveč pritisnejo na plin, namesto na prehodu za pešce prečkamo cesto nekaj deset metrov stran; kdaj smo nazadnje preverili, v kakšnem stanju je naše kolo ... Zoprna vprašanja, ki

Bojan Žlender s sogovorniki

trkajo na našo prometno ozaveščenost. Pa vendar smo najprej prav mi tisti, ki jim pokažemo, kako bi se morali varno, kolikor se lahko, sami obnašati v prometu.

"Vzgoja se začne, ko otrok shodi," je na obisku v občini Lukovica poudaril Bojan Žlender,

predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu RS. Povabila ga je Komisija za varnost v cestnem prometu in javne prevoze Občine Lukovica, saj se v jesenskem času vedno znova srečujemo predvsem s problematiko šolskih prevozov. V lanskem šolskem letu je komisija tej problematiki namenila veliko pozornosti, saj so nekateri ukrepi občine pri starših naleteli na zelo negativen odziv. Komisija si je ogledala vse proge šolskega avtobusa, naročila študijo o varnih poteh, določila postajališča, iskala rešitve in ob upoštevanju zakonodaje poskušala čim bolj ustreči tudi otrokom. Vendar vedno to ne gre tako zlahka, kar ponovno ugotavljamo letos. Bojan Žlender je povedal, da se s podobnimi zgodbami, kot je lukoviška, srečujejo v mnogih občinah po Sloveniji. Poudaril je, da je pač treba upoštevati šolsko zakonodajo in Zakon o varnosti v cestnem prometu. Pri tem Svet pomaga pri presoji varnih poti, ob

tem pa še, da je temelj soglasje med šolo, starši in občino, ob čemer pa seveda čudežne palice ni, ob čemer pa je odgovornost skupna. Župan je ob tem povedal, da smo specifična, razpotegnjena in hribovita občina z veliko rejenci, ob čemer stroški šolskih prevozov

strmo naraščajo, od 6 milijonov tolarjev v letu 1995 do 37 milijonov tolarjev v letu 2004. G. Žlender se je strinjal z županovo ugotovitvijo, da smo specifična občina, ob tem pa poudaril, da je dogovor o tem, kdo se vozi, kako daleč gre otrok lahko peš od doma do postajališča, vredno poiskati, saj nacionalna ureditve tega problema ni.

Da bi slišali še strokovno mnenje o nekaterih šolskih poteh, smo s šolskim kombijem in skupaj z g. Žlenderom nato prevozili pravzaprav vse poti, po katerih štirje kombiji vsak dan prevažajo šolarje. Ob tem pa je ugotavljal, da je pravzaprav prometno, s stališča varnih šolskih poti, najbolj ogrožen zahodni del občine, koder hodijo učenci v šolo peš ali s kolesi (razen najmlajših; seveda). Črne točke so drevored na Brdo, predel pri gradu in ozek del pri cerkvi, tudi prometnih oznach na šolskem parkirišču se ne upošteva, nepregledni so dovozi na magistralko, neupoštevanje omejitev skozi naselja, tudi tranzit, vrh Prevoj je brez prehoda za pešce, v drugih primerih pa je problem predvsem oddaljenost.

Čprav je bilo v zadnjem obdobju odpravljenih kar nekaj črnih točk v občini, nekaj pa jih še bo, moramo za svojo varnost in varnost naših otrok najprej poskrbeti vsi odrasli udeleženci v prometu. Le tako bodo tudi otroci odgovorni pešci, kolesarji, motoristi, vozniki in pravzaprav tudi potniki.

✍ Marta Keržan

Tudi letos aktiven Svet staršev OŠ Janka Kersnika

Po prvih tednih pouka, ko starši na roditeljskih sestankih izberejo svoje predstavnike, je bila tudi letos ob koncu septembra prva seja Sveta staršev OŠ Janka Kersnika. Dnevni red je bil obsežen. Uvodni del seje je bil namenjen kadrovskim vprašanjem. Po izvolitvi predsednika in namestnice Sveta staršev (Anton Meden in Mojca Beguš Tič) je bila imenovana še predstavnic staršev iz Krašnje v Svet šole (Mojca Beguš Tič) in kandidati za predstavnike staršev v Upravnem odboru šolskega sklada (Nataša Vidregar, Marjan Kveder, Milena Vadjunec, Pavla Pirnat).

Osrednji del seje je bil namenjen obravnavi poročila o realizaciji Letnega delovnega načrta (LDN) za prejšnje in predlogu LDN za tekoče šolsko leto. Vprašanj in pobud je bilo precej, prisotni pa so poročilo in predlog LDN po razpravi soglasno podprli. Med pomembnejšimi sklepi tega dela seje so: 1) da Svet staršev ponovno pošlje dopis pristojnim šolskim oblastem o priznanju zunajšolskih dejavnosti (predvsem glasbena

šola) za izbirni predmet; 2) da učitelji, ko bodo od organizatorjev (Zveza prijateljev mladine) dobili natančnejše informacije o vsebini letošnjega Otroškega parlamenta (Tabuji - prepovedane stvari), le-te posredujejo staršem in se skupaj z njimi posvetujejo o izvedbi; 3) da bo Svet staršev sodeloval z nekaj vprašanji pri anketi o devetletki, ki jo izvaja šola.

Tretji, tudi zelo pomemben del seje je bil namenjen pregledu pobud z roditeljskih sestankov. Ponovno je izstopala prometna problematika - prevozi otrok in prometna varnost. Resne kritike je bila deležna občinski komisija za varnost v cestnem prometu in javne prevoze, ki se pred začetkom šolskega leta sploh ni sestala, in tudi ni poskrbela, da bi se lani začeto urejanje te problematike sistematično nadaljevalo in bi se označila in prometno-varnostno uredila vsa postajališča šolskih kombijev. Soglasno je bil podprt sklep, da se na komisijo naslovi dopis s pozivom za čimprejšnji sestanek, na katerega naj vabijo tudi delegacijo staršev. Izraženi so

bili tudi različni konkretni predlogi (racionalnejša vožnja kombija na relaciji Krašnja-Koreno, talne oznake za krožni promet na parkirišču šole na Brdu, "ležeči policaji" na različnih mestih ...), ki jih šola lahko le posreduje pristojnim na občini.

Pod zadnjo točko smo podprli pobudo Sveta staršev OŠ Vižmarje-Brod, ki so na pristojne naslovili pismo s predlogom za izrabo tehničnih možnosti (lažji papir, manj razkošen a vsebinsko neokrnjen tisk) za tiskanje lažjih učbenikov, analizo vprašalnikov o devetletki pa smo zaradi pozne ure in dostopnosti na spletnih straneh šole preložili na naslednjo sejo.

Menim, da aktivna razprava in konstruktivne pobude članov sveta staršev ter pripravljenost precejšnjega števila posameznikov sprejeti delovno zadolžitev dokazujejo, da starši dozorevamo za vidnejšo vlogo v šolskem prostoru. Podobno, kot jo imajo naši vrstniki v evropskih državah - več o tem pa kdaj drugič.

✍ Tone Meden

SPOŠTOVANI STARŠI IN OTROCI

Obračamo se na vas z željo, da bi postala udeležba vaših otrok v prometu prijetna, predvsem pa varna, zato vas v sestavku obveščamo o temeljnih pogojih za udeležbo pešcev - udeležencev v prometu, varni hoji in prečkanju vozišča, varnem šolskem prevozu otrok. S skupnimi moči se potrudimo, da bo otroštvo prijetnejše, varno in brez neprijetnih posledic.

OTROCI - UDELEŽENCI V PROMETU

Na otroke - udeležence v prometu so ostali udeleženci dolžni nanje posebej paziti in jim pomagati. Otroci smejo samostojno sodelovati v prometu šole, ko se starši prepričajo, da so sposobni razumeti nevarnosti v prometu in da so seznanjeni s prometnimi razmerami na prometnih površinah, kjer se srečujejo s prometom.

Otroci morajo imeti na poti v prvi razred osnovne šole ter domov spremstvo. Spremljevalci so poleg odraslih oseb lahko tudi otroci stari od 10 do 14 let, če to dovolijo starši otroka. Otroci, mlajši od 7 let, lahko hodijo v šolo brez spremstva, če to dovolijo starši, vendar le v območju umirjenega prometa.

Otroci morajo ponoči in ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi na vidnem mestu predpisan odsevnik - kresničko.

Otroci, ki obiskujejo prvi in drugi razred osnovne šole, morajo na poti v šolo in iz nje nositi poleg odsevnikarja tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.

Pešec mora prečkati cesto ali kolesarsko stezo na prehodu za pešce, če je le-ta oddaljen več kot 100 metrov, pa sme cesto prečkati izven prehoda za pešce. Pešec ne sme prečkati vozišča izven prehoda za pešce, kadar sta smerni vozišči ločeni fizično ali ju ločuje neprekinjena črta.

Pešec mora prečkati vozišče brez ustavljanja in po najkrajši poti, preden stopi na vozišče se mora prepričati, ali lahko to varno stori.

Prav tako vas opozarjamo na varno vožnjo otrok v vozilih, saj morajo biti otroci, mlajši od 12 let in manjši od 150, cm varovani z ustreznimi zadrževalnimi sistemi, ki so primerni otrokovi rasti in telesni masi. V vozilih, v katerih zaradi konstrukcijskih lastnosti vozil otroka ni mogoče zavarovati na tak način, smejo ti otroci sedeti le na zadnjih sedežih.

STARŠI:

Opozarjamo vas, da v prisotnosti otrok in tudi sicer ne kršite cestno-prometnih predpisov, saj boste s tem pripomogli k varnejši udeležbi v prometu, prav tako bodo tudi vaši

otroci v prometu varnejši, ko se bodo po vas zgledovali. V šoli se pozanimajte, kje mimo vašega doma poteka varna šolska pot in po njej spremljajte otroka v šolo.

Pozivamo vas, da vaša pozornost in previdnost ob začetku šolskega leta ne bo trajala samo nekaj dni ali tednov, saj so otroci na cesti skozi celo leto. Otroke opazujte in nadzorujte tudi v prostem času, saj se njihova igra lahko kmalu sprevrže v nesrečo.

ORGANIZIRANI PREVOZI OTROK V ŠOLO IN IZ ŠOLE

Varnost na šolskih avtobusih in kombiniranih vozilih za prevoz

Šolski avtobusi so najvarnejša oblika prevoza otrok v šolo:

- Najbolj nevaren del vožnje s šolskimi avtobusi sta izstopanje in vstopanje.
- Število smrtnih žrtev med tistimi, ki vstopajo v šolske avtobuse ali izstopajo iz njih, je v primerjavi s številom smrtnih žrtev med otroki na avtobusih trikrat večje.
- Prostor kjer otroci vstopajo in izstopajo, se imenuje "nevarna cona".
- Nevarna cona je prostor okoli avtobusa, kjer obstaja nevarnost, da voznik otroka ne bo videl (3 metre pred avtobusom, ker je voznik lahko previsoko, da bi videl otroka, 3 metre na kateri koli bočni strani avtobusa, kjer je lahko otrok v voznikovem mrtvem kotu in za avtobusom).

Šolarji, ki se vozijo s šolskimi avtobusi, naj bi vedno:

- na avtobusno postajo prišli vsaj 5 minut pred

prihodom avtobusa,

- stali vsaj 5 velikih korakov (3 metre) od roba vozišča,
- počakali, da se avtobus ustavi, odpre vrata in jim voznik dovoli vstop,
- bili prepričani, da jih voznik avtobusa vidi in oni lahko vidijo njega,
- se pred prečkanjem ceste ustavili ob robu avtobusa (pred njim) in se prepričali, če je prečkanje varno s pogledom levo, desno in ponovno levo.

Med vožnjo:

- morajo biti pripeti z varnostnim pasom,
- morajo vedno pravilno sedeti na sedežu, obrnjeni v smeri vožnje,
- ne smejo motiti voznika
- ne smejo nikoli stati na premikajočem se avtobusu, če so sedeži prosti
- morajo ubogati voznika,
- ne smejo biti glasni,
- ne smejo ničesar dajati skozi okno - rok, nog, glave, šolske torbe ipd.,
- se ne smejo priverjati.

Dejstvo je, da je zagotavljanje ustreznega nivoja varnosti našim najmlajšim udeležencem v prometu SKUPNA SKRB in odgovornosti nikakor ne more prevzemati zgolj policija, temveč poleg nas tudi ostale institucije, ki skrbijo za vzgojo, izobraževanje in zdravje otrok. Vsekakor pa policija z vso odgovornostjo prevzema iniciativo in usmerjanje aktivnosti na tem področju pod okriljem gesla "SKUPAJ ZA VARNOSTI".

Marko Kladnik, vodja policijskega okoliša

OBISK VOJAŠNICE FRANCA ROZMANA STANETA

Palčki iz vrtca Medo smo si ogledali vojašnico pod vodstvom majorja Marjana Videtiča. Otrokom je razkril skrivnosti izza obzidja vojašnice. Ogledali smo si med drugimi tudi spominsko sobo, kapelo, skupino vojakov, ki so se urili v vojaških sposobnostih, in nazadnje smo prišli do težko pričakovanih prevoznih sredstev. Otroci so z odprtimi usti in očki opazovali mogočna oklepna vozila in vsak podatek, ki nam ga je povedal major, so podkrepili z vprašanji zakaj, zakaj in še enkrat zakaj, saj so postajali vedno bolj vedoželjni in želeli so vedeti še več. Ogled nam je bil zelo všeč in končno si lahko predstavljamo, kaj se vse skriva za besedo vojašnica.

Otroci pred oklepnim vozilom

AKTIVNI DPM-jevci

Razstava buč 2005, Foto: Lucija Urbanija

Adventni venčki 2005, Foto: Lucija Urbanija

Društvo prijateljev mladine Lukovica je ob Tednu otroka že šesto leto zapored organiziralo razstavo buč. V tem času so potekale tudi priložnostne otroške delavnice in letos je eno izmed njih organizirala tajnica našega društva Marta Bajde kar na svojem domu v Gradišču pri Lukovici.

V času jesenskih, "krompirjevih" počitnic, pa so se otroci lahko udeležili delavnice z naslovom "Izdelava adventnih venčkov", ki jo je organizirala predsednica društva Janica Žurej. Starejši in mlajši smo se v četrtek, 3.

novembra, ob desetih dopoldne zbrali v Kulturnem domu Antona Martina Slomška v Šentvidu pri Lukovici. V predprostoru kulturnega doma se nas je okoli dvajset udeležencev lotilo izdelave adventnih venčkov iz slanega testa in iz naravnih materialov, ki jih je priskrbela predsednica društva, medtem ko se je več dni zapored podajala na daljše sprehode v gozd z vrečkami v rokah in možem ob strani. Nekateri mlajši pa so to prakticirali s svojimi starši.

Ker smo imeli veliko izbiro mahu, različnih

storžkov, vejic cipres, ligustra, smreke, jelke..., smo z žico v roki in iz slame narejenimi obodi lahko začeli z delom. Po triurnem druženju so nastali čudoviti adventni venčki, o katerih so ustvarjalci poročali tudi novinarki Radia Slovenija. Tako so imeli nekateri tudi svoj prvi intervju, ki bo objavljen konec meseca novembra na 1. jutranjem programu Radia Slovenija.

✍️ Helena Urbanija

Z ZIMO TUDI NOVA SKAKALNICA

Teško pričakovana želja po novi skakalnici v Zlatem Polju se bo po vsej verjetnosti še do te zimske sezone uresničila. Dolga leta so morala preteči, da so se v društvu pričeli bolj konkretno pogovarjati, kje najti najbolj primeren teren za skakalnico.

Predlog predsednika ŠD Janeza Hribarja, da je najbolj primerna lokacija na Mali Lašni, je upravni odbor soglasno podprl. Po dogovoru in ogledu terena smo se z lastnikom zemljišča Mirom Klopčičem strinjali, da bi bilo najbolje z

delom čim preje pričeti in tudi zaključiti. Že spomladi smo pričeli s pripravami, izdelani so bili načrti za 25-metrsko skakalnico in zakoličenje. Zaradi objektivni razlogov pa smo s samo gradnjo pričeli pozno v jeseni. Zaradi kamnitega terena smo že predhodno iz doline deponirali na bližnji prostor okoli 200 m³ nasipnega materiala. Zelo zahteven strojni izkop, potrebno je bilo zarezati v živo skalo, je v celoti opravil Marjan Korošec iz Obrš. Sledil je dovoz materiala na vrh naletišča. Igor Močnik z Male Lašne je s svojim strojem pridno zaposloval in nakladal deponiran material, kar osem traktoristov, pa ga je odvažalo na skakalnico, kjer so po njem hlastale pridne roke z lopatami. Do sedaj je opravljenega več kot dve tretjini dela. Potrebni bosta vsaj še dve delovni akciji, za kateri pa si želimo še večje udeležbe članov društva in krajanov.

Nujno je potrebno pohvaliti vse tiste, ki so se zelo angažirali in se z veliko truda ter delovno vnemo udeleževali pri gradnji do sedaj. Zahvala društva tudi Miru Klopčiču z Male Lašne, ki je nesebično odstopil zemljišče in dovolil, da se del zimskih športnih

aktivnosti približa tudi njihovemu okraju, saj se mladi vse bolj športno osveščajo.

✍️ Tone Habjanič

Pridne roke članov ŠD so lahko vzor marsikomu!

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

Slamnikarska 1a, 1230 Domžale

GSM: 041/785-735,

031/209-501

Milan Šinkovec 031/303-033

Janez Vrankar 041/697-971

**tečaj CPP
12. 12. 2005
ob 18. uri**

HUMANITARNA ODPRAVA ZAMBIJA 2005

Vsako leto se v okviru Sekcije za tropsko in potovalno medicino v dežele tretjega sveta odpravi več humanitarnih odprav, ki jih sestavljajo študentje višjih letnikov Medicinske fakultete in Visoke šole za zdravstvo. Šestčlanska skupina se je to pomlad odpravila v Zambijo.

Navezali smo stike z našimi misionarji v Zambiji in vodstvom glavne bolnišnice University Teaching Hospital (UTH) v glavnem mestu Lusaki. Skupaj smo ugotavljali, kaj najbolj potrebujejo, česa jim najbolj primanjkuje. Po zaslugi naših sponzorjev in njihovih odprtih rok smo zbrali dovolj

morajo s seboj prinesiti rokavice, vato, na urgenci si morajo kupiti vsak povoj, plačati rtg slikanje ... Revščine je res veliko, kar smo še posebej občutili na oddelku za podhranjene otroke. Do kosti shirani otročki, veliki napihnjeni trebuščki, vdrti otožne oči, jok, tiho sopenje, zadnji vdih ... Nemo, s solzami v očeh smo opazovali dogajanje okrog nas, v sebi pa preklinjali razvajeni egoistični zahodni svet.

Po enem mesecu dela v glavnem mestu sta Barbara in Andrej odšla na sever v misijonsko bolnico k misionarju Mihi Drevenšku, ostale štiri pa v misijon v Nangomo, kjer deluje misionar Jože Grošelj. Misijon, ki je v večini delo Slovencev, sestavljajo ambulantni del, otroški in odrasli oddelek, operacijski blok, lekarna ... Poleg misijonske bolnišnice pa so še cerkev, župnišče, stanovanja za zaposlene ...

Lepo so nas sprejeli, saj Slovence zares spoštujejo. Stanovale smo v samostanu pri sestrah, ki vodijo bolnišnico. V bolnišnici dela le en zdravnik in tudi medicinskih sester primanjkuje, tako da smo imele dovolj dela in smo samostojno opravljale delo na oddelkih, pri prevajanju pa so nam pomagale prijazne čistilke. Najpogostejša obolenja so malarija, pljučnica, okužbe gastrintestinalnega trakta, poškodbe. Veliko je tuberkuloze in AIDSa, zaradi katerih skorajda ne vidiš starih ljudi, življenjska doba je le nekoliko nad 37 let, okužba z virusom HIV je ponekod celo 70 %. A kljub temu upanje ostaja, povsod je polno otrok, nasmejanih obrazov, prijaznih ljudi, ki te pozdravljajo, sprašujejo, kako si. Razigrana igra otrok, ki se ti smeji, ker si tako smešen, ker si belec. Hvaležen pogled in stisk roke ti pove vse! Te ljudi enostavno moraš vzljubiti!

Uresničile so se nam sanje, doživeli smo neprecenljivo izkušnjo, ki nas je vse obogatila! Najlepša hvala našim sponzorjem, ki ste nam pomagali pri tej odpravi. Dobrota vaših odprtih src je hvaležno zasijala v očeh Zambijcev!

✍️ Magda Prelovšek

Bratec in sestrica

Prve zamisli o humanitarni odpravi v Afriko so se v naših srcih rodile že v otroštvu, te sanje so zorele v nas v času študija, od prvih začetkov, ko smo vstopali v svet medicine, do lanske pomladi, ko so sanje in želje začele postajati resničnost. Tekom poletja smo formirali skupino, ki so jo sestavljali štiri absolventi medicine, Barbara Šegula, Darja Hajdinjak, Anja Sebenik in Andrej Škoberne, ter dve absolventki zdravstvene nege, Petra Lamovšek in Magda Prelovšek. Jeseni smo začeli z zbiranjem finančnih sredstev. Več kot tisoč razposlanih prošenj raznim podjetjem in zasebnikom po vsej Sloveniji, sestanki, razgovori, intervjuji na radiih, zbiranje zdravil in sanitetnega materiala ... Ogromno predvsem organizacijskega dela, ob tem pa študij in dodatna izpopolnjevanja iz tropske medicine, diagnostike ...

sredstev, da smo se 28. februarja lahko odpravili v skrivnostno Afriko.

Že takoj po prihodu letala v Lusako nam je pomagal naš misionar Lojze Podgrajšek, ki nam je stal ob strani ves čas našega bivanja v Zambiji, brez njega bi bilo vse veliko težje. V njegovi družbi smo imeli občutek, kot da smo doma.

Prvi mesec smo delali v Lusaki v tamkajšnji glavni bolnici UTH, kjer smo spoznavali njihove najpogostejše bolezni, načine zdravljenja ... S Petro sva krožili po oddelkih, kot so porodni blok, oddelek za podhranjene otroke, travmatološka urgencia. Razmere so zelo slabe V to bolnišnico v večini prihajajo najrevnejši, ki si ne morejo plačati zdravljenja v zasebnih klinikah. Osnovne zdravstvene storitve so sicer zastoj, vendar si morajo pacienti, plačati material, npr: porodnice

Dokončana cesta Blagovica-Vranke

Končno se tudi vaščani Vrank in sosednjih vasi veselimo asfaltirane ceste.

V zadnjih 5 letih, ko se je gradila avtocesta, je bila ta cesta zelo obremenjena s tovornimi vozili in gradbeno mehanizacijo. Tako smo bili tudi vaščani deležni ogromno blata, prahu in slabe ceste nasploh. Težko smo čakali na zaključek avtocestnih del, obenem pa na uresničitev obljube, da se uredi tudi ta cestni odsek. Zato se osebno zahvaljujem g. Koscu, g. Sajetu, g. Korenu, g. Pavloviču, g. Miklavcu ter vsem delavcem podjetja SCT, ki so opravili zemeljska dela. Prav tako se zahvaljujem tudi Občini Lukovica in g. Cerarju.

Posebna zahvala pa velja predsedniku KS Blagovica, Janezu Burkeljca, ki se je zavzemal in vložil veliko truda, da se ta odsek ceste uredi in asfaltira, saj bo ta cesta ostala vsem krajanom in vaščanom v uporabo.

✍️ Zdravko Slapar

Zlorabljena komemoracija?

Prvega novembra ob devetih dopoldne sem se udeležil komemoracije ob spomeniku padlim pred Občino v Lukovici. Tja sem šel v dobri veri, da gre za občinsko prireditev, saj so na njej s kulturnim programom nastopali tudi učenci OŠ Janka Kersnika. Vedel sem sicer, da so predstavniki občine položili vence ob treh spomenikih v Lukovici že v petek pred prazniki, a sem pričakoval, da sta občina in krajevna skupnost z organizacijo ali vsaj prisotnostjo predstavnikov soudeleženi tudi pri komemoraciji na sam praznik. Iz pogovora navzočih sem razbral, da sem se motil in da je edini organizator Zveza borcev. Za hip se mi je zazdelo nenavadno, da šolarji nastopajo na prireditvi neke civilno-družbene organizacije ne pa na občinski, vendar me to samo po sebi ni motilo. Blizu mi je namreč misel, da je človek postal človek, ko je začel pokopavati svoje mrtve. Spoštljiv spomin na pokojne se mi zato zdi osnovna civilizacijska vrednota, ki jo moramo ljudje ohraniti, če hočemo ostati ljudje. Kulturni program (pesmi, ki jih je zapel zbor, recitacije in glasbene točke učencev) je bil primeren spominu na žrtve krute vojne, neprijetno pa me je presenetila in prizadela vsebina govora, ki ga je v sklopu programa prebrala gospa Ana Zajc. Po komentarjih vsaj dveh udeležencev sklepam, da nisem bil edini. S spoštovano govornico se sicer strinjam, da so bili časi takrat hudi in odločitve niso bile lahke. Sem sicer več kot dvajset let mlajši kot gospa govornica in tistih časov nisem videl sam. Sem pa v pogovorih z mnogimi, ki so vojno doživeli, iz tujih zgodovinskih knjig in

stikov z ljudmi v drugih evropskih državah spoznal, kako pomanjkljiva je zgodovinska "resnica", ki so jo učili v naši šoli in ki je bila v naši državi edina "dovoljena" do propada "našega" in drugih evropskih komunističnih režimov v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja. Ker je bila gospa govornica v prvih letih vojne eno- dvo- trileten otrok dvomim, da njena ocena medvojnega dogajanja sloni na njenem osebnem spominu in je tudi ona svoje videnje dogajanja zgradila ob takih ali drugačnih virih. Zato me je presenetilo njeno nekritično sprejemanje izključno ene vrste virov in vehementno zametavanje vseh drugih z utemeljitvijo, da "potvarjajo resnico".

Z govornico bi se lahko strinjal tudi o tem, da je veliko ljudi šlo "v boj za osvoboditev in pravičnejši družbeni red" iz plemenitih nagibov (mnogi so bili potem razočarani...). Zdelo bi se mi primerno, da bi se govor tu kar končal. Ne morem se namreč strinjati z nadaljevanjem - ostro moralno diskvalifikacijo vseh institucij in posameznikov, ki "pravičnejšega družbenega reda" niso videli v komunistični ideologiji (in je zgodovina potem pokazala, da so imeli prav). Če so bili malo bolj razgledani in so poznali sovjetski komunizem "na delu" in so ga odklanjali, še niso bili vsi povprek "psihično labilni", "narodni izdajalci" in "okupatorjevi sodelavci", kot jih je označila govornica. In jih ni bilo treba brez sodbe, brez možnosti, da bi dokazali svojo nedolžnost, množično pobijati - niti med vojno, niti po njej. Še huje - premnogim je bila vzeta pravica do groba in

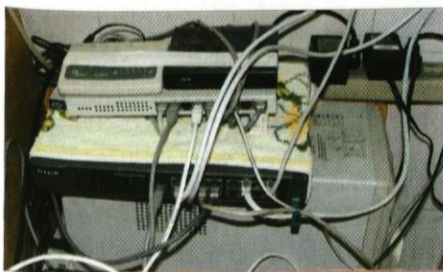
spomina. Dejanje, ki je v smislu zgoraj zapisane misli o človečnosti popolnoma ne-človeško. Zato me je še posebej pretreslo, da se je govornica grobo obregnila ob "vse mogoče spomenike", ki se pojavljajo, pomen spomenikov borcem NOB pa naj bi se poskušal zmanjšati.

Menim, da je na grobu "enih", odrekanje pravice do spomina "drugim" milo rečeno neokusno. Tudi nekateri drugi poudarki iz govora so se mi zdeli popolnoma neprimerni za tako priložnost, zato sem komemoracijo doživel kot zlorabo. Sebe in nekaterih drugih udeležencev, ki smo se prisli spoštljivo poklonit spominu mrtvih; otrok, ki si od odraslih zaslužijo boljši zgled odnosa do spomina na (vse!) pokojne; šole, ki naj bi bila ideološko nevtralna in ki je po dolgoletni tradiciji pripravila kulturni program, ni pa mogla predvideti, da bo komemoracija zaradi vsebine govora tako ideološko obarvana...

Z opisom svojega doživetja prireditve ne morem in ne želim jemati pravice Zvezi borcev ali cenjeni govornici, da oblikujeta komemoracijo po svoji meri ali da javno predstavi svoje videnje zgodovinske resnice. Izkoriščam pa svobodo v neodvisni Sloveniji in svojo pravico, da tudi sam povem svoje mnenje in spodbudim razmislek o tem, da bi resnico o tragediji in "potrebnosti" bratomorne vojne v Sloveniji raje razčiščevali v dialogu na okroglih mizah z zgodovinarji in očividci v dvorani namesto na grobovih umrlih. In o tem na kakšni komemoraciji je primerno sodelovanje šole.

✍ Tone Meden

Muke za ADSL

V času napredne informacijske tehnologije je prav smešno, da nam je onemogočen dostop do osnovne tehnologije. Prednost novih tehnologij je, da omogočajo komunikacije s kraji, oddaljenimi od mestnih središč in z odročnimi kraji. Žal je tako, da so Trojane postale odročni kraj kar se tiče internetne tehnologije. Že dalj časa nas je precej krajanov poskušalo pridobiti ADSL priključek (Asymmetric digital subscriber line), kar pomeni fiksne stroške pri uporabi interneta ter hitrejši prenos podatkov. Telekom nas je odpravil z informacijo, da to pri nas ni mogoče. Seveda ne, saj prav oni niso naši centrali omogočili preklop na tovrstno telekomunikacijo.

Pred dvema mesecema sem zopet poskušala. Na

Telekomu so me odpravili, češ da naša centrala te storitve ne podpira. Ker se s tem odgovorom nisem zadovoljila, se začela poizvedovati kdaj pa bo to mogoče. Uradni odgovor je bil konec leta 2005 ali začetek leta 2006. Z'Pozabili" pa so mi povedali, da bo z mesecem septembrom prišlo do razveze ADSL in ISDN (Integrated services digital network) sistemov. Telekom je namreč nekaj let z'zavajal" svoje uporabnike, saj je ADSL že od nekdaj mogoče na navadni analogni telefonski liniji. Podjetja, ki se ukvarjajo s ponudbo internetnih storitev so šele letos dosegla, da je moral Telekom dovoliti oz. omogočiti prikllop interneta na navadne linije.

V zadnjih mesecih pa so se pojavile na televiziji reklame za z'Modri ADSL" (družba Siol). Paket vključuje strojno in programsko opremo, ki si jo uporabnik sam priklopi na analogno linijo, Telekom pa le fizično priključi uporabnika v njegovi centrali. Vse to so obljubljali v zelo kratkem času. Povsem iz radovednosti smo preverili, ali je možen prikllop tudi pri nas in na našo veliko presenečenje so nam povedali, da je to mogoče, vendar le če naročimo enega od naročniških paketov Siol-a, ne pa drugih, sicer Telekomovih partnerskih družb. In res sem naročila paket preko njihove z'modre" številke. Telefonistka je pobrala vse moje podatke in mi celo povedala točen dan in uro, ko naj bi se zgodil

z'prikllop" in ko naj bi mi z'Modr paket" dostavili, to naj bi se zgodilo v enem tednu. Že takrat se mi je zdelo, da časovnega roka ne bodo upoštevali. In res, po enem tednu se ni zgodilo nič, pa tudi po dveh ne. Ponovno sem poklicala na Siol, kjer mi je telefonistka vsa začudena povedala, da moje prijave nimajo zabeležene. Kdo si je zapisal moje podatke in tekoči račun ni jasno. Zopet je telefonistka pobrala moje podatke in obljubila, da bo zadeva hitro rešena. Danes je od takrat minilo že več kot mesec dni in o ADSL-u še vedno ne duha ne sluha. In močno dvomim, da je moja druga prijava kjerkoli zabeležena. Sumim pa, da se bo prikllop zgodil po 15.10. ko Modri ADSL ne bo več v akciji in nam bodo za prikllop zaračunali polno ceno (43.560 SIT namesto 2 SIT.), kljub temou, da smo paket naročili že davno. torej namesto dveh tolarjev.

Očitno si Telekom in njegov internetni brat Siol lahko privoščita ignorantsko obašanje do svojih uporabnikov. Seveda, saj s svojo monopolno držo obvladujeta telefonski in internetni trg pri nas in neglede na to, kak odnos bodo imeli do svojih strank, telefonirali bomo še vedno preko Telekomovih linij, z'surfali" po Siolovem internetu, saj druge izbire nimamo. Skrajni čas, da se pojavi konkurenca iz tujine, če ni za to že prepozno.

✍ Mojca Smrkolj

nadaljevanje povesti

Resnična povest o Kraljevi domačiji s Trojan

Tiha žalost se je naselila v poprej tako srečno hišo. Prej prijazni in veseli gospodar je tih in potrtr hodil okoli doma. Poizvedoval je za nesrečnim dekletom, a ni mogel dobiti nikakega glasu o njej. In ko je čez dva meseca izvedel, da so v pet ur oddaljenem kraju potegnili iz te vode utopljenko, je bil prepričan, da je bila ona, čeprav je bilo to skoro nemogoče. Ni kregal svojega starejšega sina, ni mu očital, a ni ga nikdar ogovoril in ognil se ga je, če se ga je le mogel. Mater je to bolelo, pa ga ni upala zagovarjati, ker je videla, kako moč trpi. Nikdar ji ni potožil svoje bolečine, a v njegovih težkih nočnih sanjah, je izvedela vse. Tudi sama je čutila rahel odpor do sina, ko je videla, kako njen lepi, veseli in dobri Janez, ponosen in pošten gospodar, gine in hira zaradi krivice, ki je ni mogel popraviti in ki je ni sam zadolžil. Čez dan se je še zamotil v delu in skrbeh za gospodarstvo, a ponoči mu je skrita bolečina, v kratkih, navadno mučnih sanjah, ropala prepotrebni spanec. In tako so prežgodaj ginile moči njemu, ki je bil tako potreben hiši in družini. Drugo spomlad po onem nesrečnem večeru, ko je zapela kukavica, so položili Kraljevega gospodarja na mrtvaški oder.

Kakor je Mojčica ob taščini smrti skoraj obnemogla od bridkosti, tako je bila sedaj v svoji smrtni žalosti čudovito močna. Kot da ji je dano od zgoraj, da bo mogla nositi dvojno breme. Bilo je ob rani jutranji uri, ko je obstalo to blago srce. Za hip ji je v prvi bridkosti zastal dih. A potem je počasi pristopila k postelji. Zagledala se je v pokojni povelčani in ljubi obraz. Rahlo in slovesno mu je začrtala znamenje križa na čelo, ustnice in prsi ter mu zatisnila ljube oči. Nazadnje se je še sklonila in mu pritisnila vroč poljub na mrzlo čelo. Prižgala mu je višarsko svečo ob zglavju. Nato pa je odšla klicat družino. Tiho in hitro so vstajali hlapci in dekletke, ko jih je gospodinja dramila: "Vstanite! Gospodar je umrl."

Ko so se zbrali v gospodarjevi sobi, se je začudila velika dekla Jera: "Kje sta pa Jure in Zepek?"

"Pustil" pravi gospodinja strogo. "Vzemi molek tamle in moli naprej!"

Pobožno in zbrano je molila družina za ljubljene, dobrega gospodarja: "Ki je zanj krvavi pot potil." In naskrivaj so se hlapcem po licih utrinjale debele solze. Dekle pa niti skrivale niso ihtenja.

Ko so odmolili, jim je gospodinja razdelila delo.

"Ti Jože," pravi velikemu hlapcu, "boš gospodarja umil in obril. Lenka in Barbka naj v veliki sobi pomijeta in pometeta. France in Janez naj tam napravita mrtvaški oder. Tonček naj pomaga in posveti. Jera, ti pa skrbi, da imajo vsi vse, kar potrebujejo. Potem pa za tri

dni vse delo poneha, razen da oskrbite živino." Ko je bilo vse urejeno in je gospodar počival med cvetjem in lučmi, se je gospodinja nadela črno obleko in šla buditi sinova. Nista spala. Zbudila ju je stalna hoja. A ker ju ni nikdo klical, sta se predala lenobi in nista vstala. Ko stopi mati v sobo, pravi:

"Tako j vstanita in pridita doli v hišo k očetu."

"Ali jim je bolje?" vpraša Jure plašno.

"Da!" reče mati.

Na njen resni glas jo pogledata. Sapa jima zastane, ko jo vidita v črnem. Mati se tiho umakne iz sobe in odide doli po stopnicah. Nikdar nista še tako naglo vstala in se tako naglo opravila. Zla slutnja jima je stiskala srce. Ko odpre Jure vrata v veliko sobo, mu pade pogled na mrtvaški oder. Za njim omahne Zepelej v sobo. Nikogar ni razen mrtvega očeta in matere, ki oblečena v žalno obleko strogo stoji ob mrtvaškem odru.

"Vajino delo," pravi strogo. "Jure, tvoja druga žrtev." Nato ji solze oblijejo blede obraz. Omahujočo ujame Zepelej, da se ne zgrudi. Juretu pa se zdi, da se vrti pred njim sova z mrtvim očetom in blede materjo. Kot trobenta sodnega dne se mu zde njene besede. Na kolena se zgrudi in obupno zakliče: "Oče, mati, odpustita."

Z materjo v naročju se Zepelej sesede na klop ob steni. Silna bolečina ji je vzela zavest. V smrtnem strahu se zdi sinu, da niti ne diha več. "Jure, Jure, pomagaj!" zakliče obupno. S sklenjenimi rokami in po kolnih omahne Jurij k materi. "Mama, mama, ne umrite!" pravi.

A hitro se spet znajdeteta. Zepelej nese omedlelo mater na svojih močnih rokah v njeno sobo in jo položi na posteljo. Jure pa pokliče dekletke v pomoč. Dobra ura je pretekla, predno so zdrabili mater iz omedlevice. Do smrti prestrašena sinova sta poslala v Ljubljano po zdravnika, da ne bi pri očetovi smrti izgubila še matere.

Ko se je mati predramila, je bila njena prva skrb očetov pogreb.

"Pojdi ti, Jure," naroča mati. "Bolj prav je, da greš ti, kot pa da bi pošljala hlapca ali deklo."

"Pa kako naj bo?" vpraša sin.

"Samo to povej, da so ata umrli. Zvonijo naj. čas pogreba in kakšen naj bo, naj kar gospod odločijo. Določijo naj tudi prostor, morebiti jih bodo kar na vajino mamo dejali."

In tako se je začel pri Kralju velik in žalosten praznik, zadnje slovo od mrtvega gospodarja. Tiho so stopali domači po sobah in krog domačije po svojih opravkih. Rahlo ali še kar šepetaje so se spravili najpotrebnejši pogovori. Ko se je sin Jure vrnil od fare, je sporočil: "Žalostni gospod so rekli: Pojutrišnjem ob deseti uri. Pogreb prve vrste. Dejali jih bodo pa v cerkveno grobnico."

VSEM KMETOVALCEM!

Vsem kmetovalcem v Občini Lukovica sporočamo, da bo s 1. 12. 2005 Občina Lukovica prenehala z izplačili subvencij pri osemenevaju govedi, analizah zemlje, analizi mleka na somatske celice in področjih izobraževanja kmetov na direkten način (ob plačilu računa za storitev).

V skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči (ZSDrP) Uradni list RS, št. 37-1605/2004, bomo za vsa navedena področja, ki pomenijo državne pomoči v letu 2006, objavili javni razpis za dodelitev sredstev iz občinskega proračuna na katerega se boste lako javili vsi upravičenci.

Zato boste od 1.12. 2005 naprej za vse storitve PLAČALI POLNO CENO, RAČUNE PA SHRANILI IN PREDLOŽILI OB OBJAVI JAVNEGA RAZPISA!

Višine subvencij za posamezno področje bo ob sprejemanju proračuna za leto 2006 sprejel občinski svet. Nato bodo na tej podlagi v skladu z Pravilnikom o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica 05/2002) pripravljene in objavljeni javni razpisi v glasilu Rokovnjač. Razpisi bodo prvič predvidoma objavljeni v mesecu marcu ali aprilu 2006.

Prosimo vas, da originalne račune in dokazila o plačilu shranite, saj boste le tako lahko uveljavili občinske subvencije objavljene v javnih razpisih.

ŠE EKRAZ POVDARJAMO, DA SE SUBVENCije V KMETIJSTVU S STRANI OBČINE LUKOVICA NE UKINJAJO, AMPAK JIH MORAMO IZPALČEVATI NA NAČIN, KI GA PREDPISUJE ZAKON.

PROSIMO ZA RAZUMEVANJE!

Občinska uprava

V prejšnji številki smo strankam zastavili vprašanje: Kaj menite o tranzitu, ki še vedno poteka po lokalni cesti?

Prejeli smo odgovor NSi.

Za naslednjo številko vas vabimo, da našim bralkam in bralcem napišete nekaj misli ob zaključku leta.

Izogibanje cestnini je še vedno problem

V uredništvu ste verjetno imeli v mislih magistralno cesto. Žal javnost ni seznanjena z meritvami gostote prometa in poškodovanosti cestišča, ki bi morale biti opravljene po odprtju avtoceste. Vemo, da so bile te meritve narejene pred tem, za argumentirano razpravo o zastavljenem vprašanju pa bilo nujno poznati tudi rezultate teh meritev po odprtju. Zdaj lahko govorimo le o subjektivnih opažanjih in

ocenah. Od odgovornih na občini pričakujemo, da nam bodo posredovali izmerjene podatke in nas seznanili z rezultati pogajanj z izvajalci o sanaciji poškodb.

Tranzit mimo cestnine se bo verjetno zmanjšal šele potem, ko bo zaključen projekt elektronskega cestninjenja. Cestnina se bo potem obračunavala po prevoženih kilometrih, po avtocesti se bo peljalo brez

ustavljanja in današnjih cestninskih postaj. Tak sistem bo povzročal manj zastojev in naj bi bil pravičnejši in cenejši. Menimo, da je prav cena vzrok za izogibanje cestninam. Veseli nas, da si sedanja vlada za projekt elektronskega cestninjenja intenzivno prizadeva.

OO NSi Lukovica

Ustanovitev komisije DZ za pregled domnevnega oškodovanja družbenega premoženja

Nedavno vložena zahteva za ustanovitev parlamentarne preiskave za ugotovitev odgovornosti odgovornih oseb in nosilcev javnih pooblastil v zvezi z domnevnim oškodovanjem družbenega premoženja pri prodaji deležev KAD in SOD je močno razburila predvsem opozicijski LDS in (ZL)SD. Zakaj?

Predvsem zaradi tega, ker s to komisijo želimo pregledati in preveriti vse primere morebitnih sumov na netransparentne, v nekaterih primerih pa celo nezakonite prodaje deležev v preteklosti. To pa nikakor ni vseh predvsem LDS-u, saj bi se izkazalo, da so oni v preteklosti z veliko žlico počeli ravno to, kar sedaj (brez argumentov in dokazil) očitajo sedanji vladni koaliciji. Že ob obravnavi suma oškodovanja v primeru Mercator, ki ga je obravnavala komisija za nadzor proračuna in drugih javnih financ, smo v SDS predlagali amandmaje k posameznim predlogom sklepov, vendar jih opozicija ni bila pripravljena podpreti. Zato smo vložili zahtevo za ustanovitev

preiskave, v kateri pa se ne bi ukvarjali samo s trenutno najbolj zlorabljeno zahtevo - Mercator, ampak smo utemeljeno predlagali, da se preiskava razširi na vse prejšnje podobne primere, ki so jih izvedla prejšnja vodstva obeh skladov (Slovenska odškodninska družba - SOD in Kapitalska družba - KAD). V SDS in v vladajoči koaliciji želimo, da se tematike lotimo celovito, resno, da se ugotovijo dejstva in pripravi ustrezne zaključke.

Naj omenim nekaj v preteklosti zelo spornih dogodkov oz. prodaj, zaradi katerih domnevamo, da sedaj v LDS in (ZL)SD nasprotujejo ustanovitvi komisije ter reviziji prodaj v preteklih letih. Kapitalska družba (KAD) je tako rekoč čez noč prodala Gorenju velik delež časopisa Delo, DZS (direktor Bojan Petan je član LDS) je lani od KAD-a s pogajanjem odkupila pomemben delež družbe Dnevnik (torej prevzem nadzora LDS-a nad tema omenjenima časnikoma), v BTC je nekdanja vladajoča elita posameznikom omogočila milijardno premoženje, LDS in (ZL)SD sta z dogovarjanjem prodali ljubljanski LEK, na isti način tudi v novomeški Revoz, delež so,

kljub nasprotovanju vodstva, prodali tudi v ajdovskem Fructalu, podobne zgodbe so se odvijale še v številnih slovenskih podjetjih - Colorju Medvode, Hotelih Palace, Mercatorju, Kolinski, Krasu Sežana, Pivovarni Union ... in še bi lahko našteval.

Lahko se samo vprašamo, kje sta bila takrat Drago Kos (LDS) in "njegova" Komisija za preprečevanje korupcije? To je še dodatni argument, da se takšna komisija ukine, saj je bila sestavljena povsem politično in brez pristojnosti. Zato se mora takšna komisija razpustiti in ustanoviti nova v okviru Državnega zbora, ki bo na podlagi zakona imela bistveno večjo moč in bo lahko temeljito izvajala protikorupcijsko delo. V nasprotju s staro, je nova komisija, ki jo predlagani zakon predpisuje, že glede na sam način njenega imenovanja, bistveno bolj objektivna, bistveno bolj nevtralna in bistveno bolj politično uravnotežena, mnogo bolj verodostojna in vredna zaupanja.

Robert Hrovat, poslanec SDS v Državnem zboru Republike Slovenije

Na naših izletih je vedno veselo

Člani in simpatizerji NSi iz naše občine smo se tokrat odpravili v Belo krajino. V jesenske

Krajinski park Labinja ponuja mnogo zanimivega (Foto: Drago Juteršek)

barve odeti Dolenjska in še posebej Bela krajina sta nas navdušili. V Novi Sloveniji sistematično spoznavamo različne slovenske pokrajine. Tudi tokrat sta Marija Juteršek in Janez Bernot odlično pripravila izlet, ki je poleg naravnih lepote ponujal tudi spoznavanje zgodovine in etnologije, vključno s kulinariko in dobrimi vini. Vožnjo z avtobusom so nam popestrili utrinki iz življenja in dela Otona Župančiča. Domačini tistih krajev so nam pojasnili precej dejstev o novejši zgodovini, ki so, tako kot mnogokje v Sloveniji, v pripovedovanju očitvev precej drugačna, kot smo se jih učili v šoli.

Godca, ki sta nas spremljala, kljub mladosti še poznata slovenske viže. Razpoloženje je bilo zelo živahno, ob večerji so nekateri še imeli energijo za ples. Pri večerji se nam je pridružil tudi naš rojak, Mitja Štirn, ki je župnik v tistih krajih.

Druženje velikega števila naših članov je omogočilo tudi živahno izmenjavo mnenj o politični in gospodarski situaciji v občini in državi ter pripravah na bližnji kongres stranke. Vsi udeleženci so zagotavljali, da se bodo z veseljem udeležili tudi naslednjega izleta NSi.

OO NSi Lukovica

Iz poslanskih klopi - Franc Capuder

Spoštovani občani občine Lukovica!

Jesen z velikimi koraki stopa po naši deželi in vsepovsod pušča svoje čudovite sledove. Za nami je referendum o zakonu o RTV, ki ga poskušajo njegovi

zagovorniki čimprej pozabiti, saj pomeni še enega od njihovih velikih porazov, ki se jim dogajajo po volitvah.

Vlada je v Državnem zboru predstavila proračun za leti 2006 in 2007. V delovnih telesih državnega zbora smo pripravili pripombe na predlog in jih poslali vladi. Pričakujemo, da bo vlada nekatere od pripomb upoštevala in popravljen proračun poslala v DZ, kjer naj bi bil sprejet v začetku decembra. V parlamentarno proceduro je vlada poslala tudi sveženj zakonov s spremembami davčne zakonodaje, ki sledijo načrtom v proračunu za leti 2006 in 2007.

Oktobrska seja Državnega zbora je bila izredno odmevna tudi zaradi predstavitve poročila varuha človekovih pravic za leto 2004. V okviru te točke sem v imenu poslanske skupine NSi opozoril varuha na nekatere pomanjkljivosti v poročilu, ki se tičejo predvsem nasilja nad učitelji in sovražnega govora do verujočih. V nadaljevanju predstavljam del govora, kot sem ga predstavil poslancem in varuhu.

Žal pa v poročilu Varuha za leto 2004 v NSi krščansko ljudski stranki, kot sem že v samem

uvodu omenil, pogrešamo obdelavo nekaterih kršitev osnovnih človekovih pravic na nekaterih področjih, predvsem pa nekaterih pojavov, ki postajajo stalnica v naši družbi.

Varuh se na dolgo in na široko razpiše o pravicah šolajoče mladine in pravice njihovih staršev ter o kršitvah njihovih pravic. Zelo malo ali pa nič pa je v njegovem poročilu zaznati o kršenju pravic učiteljev, o odnosu otrok in njihovih staršev do učiteljev in zaposlenih na šolah. Odras takšnega stanja so varnostniki, ne le v srednjih šolah, ampak tudi že v osnovnih šolah, ki morajo zaščititi zaposlene in učence na šolah pred nevzgojenimi in velikokrat celo oboroženimi učenci in dijaki, žal pa tudi starši. Glede na trende, je kmalu pričakovati varnostnike tudi v vrtcih.

V NSi bi pričakovali, da bo varuh s svojo ekipo obiskal nekaj takšnih šol z varnostniki in ugotovil vzroke za to. Pričakujemo, da bo s svojo besedo opozoril na ta problem, predvsem pa neprestano opozarjal na problem nasilja v šoli. Dejstvo je, da je največkrat vzrok za nasilje v šoli predvsem neprimerna vzgoja staršev, ki svojim otrokom ne znajo ali pa nočejo privzgojiti čuta za bivanje v skupnosti in nekega normalnega odnosa do starejših in predpostavljajenih. Tudi okolje, pa naj bo to širše družbeno okolje, okolje prijateljev in vrstnikov ali pa okolje družine, kjer je dovoljeno vse, brez odgovornosti, ne glede na posledice, največkrat vzpodbuja šolajočo mladino k tovrstnemu nasilju. V NSi podpiramo izobraževanje otrok o njihovih pravicah, kot predlaga varuh človekovih pravic, je pa seveda potrebno postaviti pravice otrok ob bok dolžnostim, ki izhajajo iz teh pravic.

Naslednje pereče področje, ki v varubovem poročilu ni posebej obdelano, ali pa sem ga spregledal, je sovražni govor na spletnih klepetalnicah in spletnih forumih. Ne samo sovražni govor do tujcev, ampak tudi in predvsem sovražni in hujskaški govor do drugače mislečih, predvsem verujočih. O sovražnem govoru proti tujcem je varuh v letošnjem letu že govoril. Ne spomnim pa se, da bi varuh hujskaški in sovražni govor do verujočih, predvsem do vernikov Katoliške cerkve, ki se največkrat prenese iz spletnih klepetalnic na grafite po cerkvah in konkretna dejanja nestrpnosti do verujočih obsodil.

Zažig kriza in utišanje cerkvenih zvonov je za nekatere le umetniška instalacija. In takšna umetniška instalacija se celo snema. Podgana v Marijinem naročju je svobodno umetniško izražanja, ki mu ga moramo dopustiti. Ni pa to žaljenje čustev vernikov. Ne spomnim se, da bi varuh v takih primerih tako odločno in hitro odreagirala, kot je odreagirala na sovražni govor proti pripadnikom bivše skupne države na internetu. To me potrjuje v prepričanju, da Varuh uporablja drugačna merila pri obravnavi kršenja pravic in napadov na čustva verujočih, pa čeprav so to pripadniki največje verske skupnosti v Sloveniji. Uporabo dvojnih meril varuha lahko opazimo še na kakšnem področju, ki je obdelano v njegovem poročilu za leto 2004.

Na koncu naj vas spomnim, da je Poslanska pisarna odprta vsak prvi ponedeljek v mesecu od 15. do 16. ure v prostorih Občine v Lukovici.

mag. Franc Capuder, poslanec v DZ RS

zabvale

*Kakor skromno si živela,
tudi tibo si trpela.
Sedaj rešena si vseh bolečin,
za teboj ostal bo lep in drag,
a vedno le boleč spomin.*

ZAHVALA

V 79. letu starosti nas je po težki bolezni zapustila draga mama, tašča, sestra, stara mama, prababica, teta

FRANCKA BERLEC,
roj. Žagar, Podgorska pot 6, Kamnik

Ob boleči izgubi drage mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše.

Posebej se zahvaljujemo doc. dr. Petru Frasu, dr. med., z Onkološkega inštituta Ljubljana, dr. Nevenki Dolenc, ZD Kamnik, patronažni sestri Irmi Markovšek, župniku Pavlu Juhantu iz Tunjic za lepo opravljen obred in vse pohvalno izrečene besede.

Hvala tudi pevcem okteta iz Tunjic, pogrebni službi KPK, podjetju ONA-ON in ALU ALPREM, trobentaču in vsem, ki so mojo mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Sin Franc z družino ter ostalo sorodstvo

*Bolezen in trpljenje si prestal,
v grobu zdaj boš mirno spal.
Odšel si tja, kjer ni gorja,
kjer Upanje ti večnost da.*

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je po dolgotrajni bolezni zapustil naš dragi mož, oče, dedek in pradedek

JANEZ ZUPANČIČ,
Mlinarjev ata iz Zlatega Polja

Iskreno se zahvaljujemo gospodu župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred s sv. mašo, g. Vinku Jerasu za poslovilni govor, praporščakom, pevcem, trobentaču in pogrebni službi Vrbančič za opravljene pogrebne storitve.

Posebna zahvala tudi patronažnim sestram: Mateji Parkelj, Irmi Markovšek, Marjani Pavlič, dr. Logarju iz ZD Kamnik za dolgotrajno zdravljenje ter ZD Domžale za vso pomoč.

Prisrčna hvala tudi vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše ter številno spremstvo našega ata na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Ko stal sem ob
postelji tvoji,
si tibo "adijo" dejal.
Čez uro sem
žalostno zvedel,
da Bog te med svoje
je izbral.*

V 78. letu starosti nas je zapustil dobri mož, stari ata, brat in stric

ANTON KARNER
iz Gabrja nad Blagovico

Domači se iskreno zahvaljujemo vsem požitrovalnim sosedom, sorodnikom in znancem, ki ste nam v dnevih slovesa kakorkoli priskočili na pomoč ter za vsa izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala g. župniku J. Vrtovšku za lepo opravljen pogreb, g. Janezu Burkeljca in Milanu Florjančiču za ganljive besede ob odprtem grobu ter pevcem Gorenjskega kvinteta iz Naklega. Posebna zahvala gre tudi pevcem cerkve sv. Petra v Blagovici, pevcu iz cerkve Matere Božje iz Češnjic ter ljudskim pevcem za ubrano in ganljivo petje na večer pred pogrebom v domači hiši.

Vsem še enkrat hvala. Pogrešali ga bomo.

Žena Francka, vnuka Matjaž in Nataša

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, sestre, stare mame, tašče in prijateljice

JOŽEFE POZNIČ,

Bregarjeve Pepce iz Trnjave pri Lukovici,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala medicinski ekipi ZD Domžale, gospodu župniku Antonu Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred, g. Francu Novaku za sočutne besede slovesa, pogrebni službi Vrbančič; še enkrat hvala vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri spremstvu naše mame na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči.
Čeprav spokojno spiš,
z nami še naprej živiš.
Kako prazen je dom,
dvorišče,
naše oko zaman te išče.*

V SPOMIN

Desetega novembra mineva deseto leto, odkar nas je za vedno zapustila naša ljubljena

OLGA GRILJ,
roj. Krampelj, iz Trnjave

Hvala vsem, ki se je spominjate, prižigate sveče in z lepimi mislimi postojite ob njenem preranem grobu.

Vsi njeni

Pekarna Čemažar

iz Lukovice vam nudi pestro izbiro dnevno svežih domačih kruhov, pekovskega peciva, piškotov, jušnih rezancev...

Za birme, poroke, svečane prireditve ...

nudimo piškote vrhunske kvalitete, torte po naročilu ...

Vse to za vas v Lukovici na
tel. 01 7235 702, 041 633 275, 041 521 523.

Delovni čas pekarnice v Lukovici
od 4. ure zjutraj do 13. ure.

Naše prodajalne:
P. E. Koseze tržnica
P. E. Moste tržnica
P. E. Center tržnica

Vsak dan razen nedelje svež domač kruh iz stare krušno-parne peči.

Vse naše izdelke vam z našo prodajalno dostavimo tudi na dom.

Pokličite našega voznika na 051 201 387, 041 390 506 in oglasil se bo pri vas.

PEKARNA ČEMAŽAR